

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน
เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

OPINONS OF PEOPLE TOWARDS IN COMMUNITY
DEVELOPMENT OF SOENG SANG MUNICIPALITY,
SEONG SANG DISTRICT, NAKHONRATCHSIMA PROVINCE

ภาคนิพนธ์

ของ

อำนาจ อังกระโทก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ

การศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขารัฐประศาสนศาสตร์

มีนาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา		
ชื่อผู้วิจัย	อำนาจ อังกระโทก		
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ รามฤทธิ์	กรรมการ	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ใน 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการจัดระเบียบชุมชน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่ม (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำถามปลายเปิด (Open Form) มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .9692 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ
2. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ควรให้มีการสนับสนุน ส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงมากที่สุด รองลงมาคือ ควรส่งเสริมเด็กคือยโสภาสให้ได้รับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างทั่วถึง และควรให้มีการก่อสร้างถนนคอนกรีตครอบคลุมให้ทั่วทุกชุมชน ตามลำดับ

TITLE	Opinions of People towards Community Development of Seongsang Municipality, Seongsang District, Nakornratchasima Province.		
AUTHOR	Amnuai Angkrathok		
ADVISORS	Associate Professor Prajan Kanawan		Thesis Advisor
	Associate Professor Prasit Suvannarak		Co – advisor
	Assistant Professor Wuttinan Ramrit		Co – advisor
DEGREE	Master of Public Administration	MAJOR	Public Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2010

ABSTRACT

The objective of this study was to investigate the opinions of people towards community development of Seongsang Municipality, Seongsang District, Nakornratchasima Province in 3 aspects: the basic structure aspect, life quality support aspect, and community regulation management aspect. The samples were selected by simple random sampling through Taro Yamane's Table with the confidence level at 95.5 %, and deviation, at ± 5 %. The total number of sample was 370 people. The research instrument was a five – rating scale questionnaire. It's reliability was .9692. The collected data were analyzed by using percentage, mean, and standard deviation. The findings were as follows :

1. The opinions of people towards community development of Seongsang Municipality, Seongsang District, Nakornratchasima Province both as a whole and as each aspect were at moderate level. The mean scores ranked from the highest to the lowest were life quality support aspect, community regulation management aspect, and basic structure aspect.
2. The suggestions and additional opinions of people towards community development of Seongsang Municipality, Seongsang District, in Nakhorachasima Province. ranked from the most opinion to the least opinion were promoting and supporting careers for people continuously and without exception, giving a chance for inferior students to study at the center for developing young children, and constructing concrete roads for all villages.

ประกาศคุณูปการ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์ จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน ประธานกรรมการควบคุมการสอบภาคนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ รามฤทธิ์ กรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ดร. ผดุงชาติ ชัยดี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นางวรรณภา ร.ฤทธิ์บุญ ปลัดเทศบาลตำบลเสิงสาง นายทองคุณ บุญศรี พัฒนาการอำเภอเสิงสาง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณประธานคณะกรรมการชุมชน คณะกรรมการชุมชน องค์กรชุมชน และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสิงสาง ที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อการวิจัยตลอดจนเพื่อนร่วมงานที่ได้เอื้อเฟื้อเสียสละเวลา ช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บุษการี บิดา-มารดา และทุกคนในครอบครัว ที่เป็นกำลังใจด้วยดี เสมอมาทุกท่านที่มีได้กล่าวถึง ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอน ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อนๆ พี่น้องร่วมรุ่นในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมาจนทำให้ภาคนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการทำภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำให้เกิดสติปัญญา ความรู้ และวิชาชีพ ตลอดจนนี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักการที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	6
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ.....	14
แนวคิดการพัฒนาชุมชน.....	17
การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล.....	23
บริบทของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	59
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	59
สรุปผลของการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	63
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	63
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	71
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถาม.....	76
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	85
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	86
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	93
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	96

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรตามสถิติทะเบียนราษฎรอำเภอเสิงสาง.....	35
2 จำนวนของครูและนักเรียนในเขตเทศบาล.....	39
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน.....	46
4 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	51
5 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	51
6 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	52
7 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ....	52
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน.....	53
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน.....	54
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต.....	55
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านการจัดระเบียบชุมชน.....	57
12 ค่าร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาของประเทศที่ผ่านมา เป็นการพัฒนาจากบนลงล่าง หรือจาก ส่วนกลางสั่งการมาสู่ท้องถิ่น เช่นในเรื่องของนโยบายต่างๆ ส่วนกลางเป็นผู้กำหนด ท้องถิ่นหรือ ชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นทำให้การพัฒนาไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของ ประชาชนอย่างแท้จริง อันส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน การพัฒนาที่แท้จริงจึงควรเริ่มจาก ระดับล่าง หรือมาจากความต้องการของประชาชนโดยตรง

การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองโดยประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้เลือก ตัวแทนของตนขึ้นมาบริหารจัดการความเป็นอยู่ของตนเอง ส่งผลให้การพัฒนามีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ เพราะเป็นการพัฒนารากฐานซึ่งเป็นการพัฒนาที่แท้จริง นอกจากนี้ยังช่วยให้การ ปฏิบัติงานเร็วขึ้น ไม่ต้องรอกอยการสั่งการจากส่วนกลางเพียงอย่างเดียว ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาอยู่ บนพื้นฐานของแนวคิดดังกล่าว (กรมการปกครอง, 2539 ก : 3)

การปกครองท้องถิ่นในปัจจุบันถือเป็นเส้นเลือดสำคัญของระบบการปกครองของ สังคมมนุษย์เพราะหากการดูแลและจัดการกับปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่นเป็น ไปอย่างตรงจุดและมี ประสิทธิภาพ ท้องถิ่นนั้นจะมีความสุข น่าอยู่ คุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นก็จะดีตามไปด้วย อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับสังคมรัฐ ในการพัฒนา แต่ในทางตรงกันข้ามหากการดูแลและ จัดการกับปัญหาเหล่านั้นไม่ประสบผลสำเร็จ บ้านเมืองก็จะพบปัญหาต่างๆ มากมายและปัญหา เหล่านั้นก็จะกลายเป็นปัญหาในระดับรากหญ้าที่การแก้ไขปัญหาคงต้องใช้คนในระดับรากหญ้าเข้ามา แก้ไขปัญหา (ชเนศวร์ เจริญเมือง, 2540 : 8)

จากการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินใหม่ตามหลักการรวมอำนาจบริหาร หลักการแบ่งอำนาจบริหารและหลักการกระจายอำนาจบริหาร โดยแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและ ราชการส่วนท้องถิ่น กล่าวคือได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์กรบริหารรูปแบบหนึ่งของราชการบริหารส่วน ท้องถิ่น รวมทั้งมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ขึ้น ซึ่งเป็นกฎหมาย ฉบับแรกว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารปกครองตนเองของเทศบาลแต่ได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรกในปีพ.ศ. 2478 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2496 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาจนถึงปัจจุบัน

ทั้งนี้ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมมาหลายครั้งและครั้งสุดท้ายคือพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (สำนักกฎหมายและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. 2547 : 19 - 20) ดังนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 จึงถือเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับการปกครองท้องถิ่นมากที่สุดที่ได้ก่อให้เกิดการปฏิรูปการปกครองซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ในชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองท้องถิ่นครั้งใหญ่กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้น ได้ 3 ประเภทคือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และ เทศบาลตำบล (สำนักกฎหมายและสำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา. 2547 : 21)

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อปี พ.ศ. 2475 การพิจารณาจัดตั้งเป็นเทศบาลมีกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา 3 ประการ ได้แก่ ประการแรกจำนวนประชากรในท้องถิ่น ประการที่สอง พิจารณาจากรายได้ ของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนดและประการที่สาม พิจารณาในเรื่องของความสำเร็จของ การเมืองท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่าจะสามารถพัฒนาได้รวดเร็วเพียงใด

เทศบาลตำบลเสิงสาง เป็นเทศบาลขนาดเล็ก ซึ่งมีฝ่ายต่างๆที่มีหน้าที่บริหารประชาชน จำนวน 5 ฝ่าย ได้แก่ 1) สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่รับผิดชอบด้านงานทะเบียน งานสวัสดิการ งานพัฒนาชุมชน งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานประชาสัมพันธ์ 2) กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ด้านการรักษาความสะอาดและสุขภาพอนามัย ของประชาชน 3) กองคลัง มี หน้าที่ จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ เบิกจ่ายงบประมาณ 4) กองการศึกษา มีหน้าที่ จัดการศึกษาให้กับ เด็กเล็กในเขตเทศบาล ให้การพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน งานศาสนาวัฒนธรรมประเพณี 5) กองช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบด้านสาธารณูปโภคงานวิศวกรรมก่อสร้าง งานสวนสาธารณะ

ผลจากการพัฒนาและการให้บริการประชาชนที่ผ่านมา โดยภาพรวมถือว่าเทศบาล ดำเนินการพัฒนาชุมชนได้ดีในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องมีการศึกษาถึงความคิดเห็น ของประชาชนต่อการดำเนินงานพัฒนาของเทศบาลตำบลเสิงสาง ว่าเกิดผลสัมฤทธิ์ตรงตาม เป้าหมาย หรือภารกิจหรือไม่ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของประชาชนจะเป็นสิ่งสะท้อนถึงผลการ พัฒนาที่ผ่านมาของเทศบาลตำบลเสิงสางว่าเป็นไปตามความต้องการของประชาชนมากน้อย เพียงใด อีกทั้งยังสามารถนำผลของการแสดงความคิดเห็นของประชาชนมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาเทศบาลได้อีกด้วย ซึ่งเทศบาลตำบลเสิงสางมีการดำเนินการพัฒนา ชุมชนมี 6 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัด ระเบียบชุมชน 4) ด้านพานิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 6) ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจแก่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเพียง 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน ทั้งนี้ เพราะการพัฒนาทั้ง 3 ด้านนี้มีการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัย ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลเสิงสาง จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของ เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ว่าการพัฒนาของเทศบาลในปัจจุบันยังมีด้านใดบ้างที่ประชาชนยังต้องการ การพัฒนาจากเทศบาลตำบลเสิงสาง เพื่อจะได้นำผลการวิจัย ไปใช้ในการพัฒนาด้านต่างๆของเทศบาลตำบลเสิงสาง ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

ความสำคัญของงานวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา
2. เป็นสารสนเทศในการนำไปปรับปรุงพัฒนาเทศบาลตำบลเสิงสาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ทั่วประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ใน 3 ด้าน คือ 1) โครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ใน 9 ชุมชน จำนวน 4,930 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามชุมชนต่างๆ ตามส่วนด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน
ของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน
ของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้เข้าใจความหมายของศัพท์
ต่างๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงให้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกที่เกิดกับสิ่งใด
สิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกขึ้นอยู่กับจิตใจของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
ก็ได้ ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ฯลฯ
และการมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ

2. **การพัฒนาชุมชน** หมายถึง การดำเนินการของเทศบาลตำบลเสิงสางตามกิจกรรม/
โครงการหรือภารกิจใน 3 ด้านคือ

2.1. **โครงสร้างพื้นฐาน** หมายถึง การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการ
ดำรงชีวิต ได้แก่ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ จัดให้มีน้ำสะอาดหรือ
น้ำประปา ให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง สาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ

สาธารณูปการ

การควบคุมอาคาร

2.2. **ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต** หมายถึง การจัดให้มีกิจกรรมเพื่อให้ประชาชน
ในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ได้แก่ การรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน
เท้าและที่สาธารณะการป้องกันและระงับโรคภัย ให้ราษฎรได้รับการอบรม สังคมสงเคราะห์และ
การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยโรคเอดส์ บำรุงรักษาศิลปะ จารีต
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ส่งเสริมกีฬา การส่งเสริมการฝึกและการประกอบอาชีพ

2.3. **ด้านการจัดระเบียบชุมชน** หมายถึง กระบวนการพัฒนาและการจัดการ
ปัจจัยต่างๆที่เป็นองค์ประกอบของชุมชนทั้งหมด ได้แก่ การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริม
และสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมประชาธิปไตย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การรักษา
ความปลอดภัยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพ การผังเมือง การขนส่ง
การดูแลรักษาที่สาธารณะ

3. เทศบาลตำบล หมายถึง เทศบาลตำบลเสิงสาง ตั้งอยู่ ณ ถนนนครบุรี – เสิงสาง ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

4. ประชากร หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขต เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักการที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
4. แนวคิดการพัฒนาชุมชน
5. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล
6. บริบทของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

การศึกษาความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกรู้ใจของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ ความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน การศึกษาความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายเพราะจะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ส่วนความหมายของความคิดเห็นนั้น ได้มีผู้ที่ให้ความหมายไว้หลายท่านด้วยกันดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (2542 : 231) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจ ที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือ ชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ประคอง วรรณสุด (2538 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมที่จะปฏิบัติการเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

เสกสรร วัฒนพงษ์ (2542 : 14) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า หมายถึงการ แสดงออกถึงการวินิจฉัย การพิจารณาหรือการปฏิรูป โดยใช้อิทธิพลมาจากข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่

ของผู้แสดงความคิดเห็น เรื่องใด เรื่องหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมต่างๆ การแสดงออกโดยการพูดหรือเขียน

ศรีสมบูรณ์ เข้มกมล (2538 : 47) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้นโดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

ชยากร เทศะบำรุง (2544 : 6) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับลักษณะของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากนิยามและความหมายของความคิดเห็นดังกล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่าความคิดเห็น คือ การแสดงออกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อและความรู้สึก โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นซึ่งจะแสดง ออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2. ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ออกมาโดยการพูดการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและความพอใจผู้ร่วมงาน

เบสท์ (Best. 1977 : 171 ; อ้างถึงใน อมรศักดิ์ โครต. 2540 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกว่าคุณความคิดเห็นคือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไรก็ได้สามารถทำตามความคิดเห็นเหล่านั้นได้ หรือการวางแผนนโยบายใดๆ ตามความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในการดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

โยธิน ศันสนยุทธร และคณะ (2546 : 46 ; อ้างถึงใน ช่อพฤษ์ มิวภู. 2550 : 9) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคมสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำหรือไม่คืออย่างไร

จากความเห็นของผู้ที่ได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมทัศนคติของผู้ถูกกระทำให้ดีกว่าเดิม

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การเกิดปัจจัยเกิดจากสาเหตุหรือองค์ประกอบต่างๆ ที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรม โดยมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ (ธีรพร สุรรุติกุล, 2529 : 54)

3.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้ในการรับรู้ความผิดปกติ หรือความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส จะมีผลต่อความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

3.2 ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือการได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อสิ่งนั้น

3.3 อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อบุคคลเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

3.4 ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตขึ้นย่อมต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

3.5 สื่อสารมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้นสื่อเหล่านี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

4. การวัดความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่นๆ จึงมีวิธีการวัดความคิดเห็น (วิรัช เขียมบรรจง, 2523 : 8) ดังนี้

4.1 การฉายภาพ (Projective Technique) เป็นการวัด โดยการสร้างจินตนาการจากการฉายภาพ โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

4.2 การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต

4.3 การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมาแต่มีข้อจำกัดอยู่ว่าผู้ที่ถูกถามต้องอ่านออกเขียนได้

4.4 การให้เล่าความรู้สึก (Self-report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์ และความสามารถออกมาถึงแม้ไม่สามารถวัดความคิดเห็นได้โดยตรงแต่เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยภาษาพูด ภาษาเขียน จึงสามารถวัดได้จากการแสดงออกดังกล่าว โดยอาศัยเครื่องมือต่างๆ เช่น การตอบแบบสอบถาม การฉายภาพ การสัมภาษณ์ และการเล่าความรู้สึก เป็นต้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น ความหมายของความคิดเห็น ความสำคัญของความคิดเห็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น การวัดความคิดเห็น เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงทัศนคติหรือความรู้สึกของบุคคลอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงของบุคคล ซึ่งหมายถึงความคิดเห็นของประชาชนทำให้ทราบถึงความต้องการและความรู้สึกของประชาชน การศึกษาความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ เพราะถ้าจะทำให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ควรได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการจะเกิดผลดี จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน ได้มีผู้ให้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่นไว้หลายท่านดังนี้

สถาบันพระปกเกล้า (2548 : 2) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกัน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ โดยมีตัวแทนซึ่งประชาชนได้เลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องกำกับดูแลด้วยวิธีต่างๆตามความเหมาะสม

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2518 : 13) ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากการกระจาย

อำนาจตามหลักการกระจายอำนาจ ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือเป็นเพียงบางส่วน ในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

วิญญู อังคนารักษ์ (2519 : 4) ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นคือรูปแบบของการปกครองในลักษณะของการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐบาลได้มอบหมายให้ท้องถิ่นดูแลตนเอง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสได้ปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ให้ดำเนินไปอย่างประหยัคมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตรงตามความประสงค์ของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันกับท้องถิ่นของตน

อนก เหล่าธรรมทัศน์ (2545 : 27) ได้กล่าวว่า เป็นส่วนของประชาธิปไตยที่ท้องถิ่นต้องเน้นที่ประชาชนปกครองตนเองในทางตรงให้มากขึ้นคือระดับประเทศเป็นประชาธิปไตย ที่เน้นการเลือกผู้แทน แต่ประชาธิปไตยที่ท้องถิ่นเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงคือเน้นการที่ประชาชนปกครองตนเอง

จากคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่น พอสรุปได้ว่าการปกครองท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐบาลกลางกระจายอำนาจทางการปกครองไปสู่ท้องถิ่น โดยจะเกิดองค์การที่ทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ก็คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองและบริหารท้องถิ่นด้วยตนเอง ซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นยังอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

2. หลักการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การสหประชาชาติ(United Nations. 1964 : 9 - 10) กล่าวถึงองค์ประกอบและหลักการสำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่าระบบการปกครองท้องถิ่นต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

2.1 สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายถึงถ้าประเทศใดกำหนดเรื่องท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญ การปกครองท้องถิ่นนั้นก็มีความเข้มแข็งกว่าประเทศที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายอื่นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจ ทำให้เห็นว่าการปกครองท้องถิ่นนั้นจะดำเนินไปในรูปแบบใด

2.2 พื้นที่และระดับ (Areas and Levels) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางประวัติศาสตร์ ทางภูมิศาสตร์ ทางเชื้อชาติและความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน การปกครองท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับพื้นที่จาก

การศึกษาขององค์การอาหารและเกษตร (FAO) องค์การการศึกษาและวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ของสหประชาชาติได้ให้ความเห็นว่า หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ควรมีประชากร 50,000 คน

2.3 การกระจายอำนาจและหน้าที่ (Devolution of Power and Function) จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองของรัฐบาลกลางเป็นสำคัญ ประชาธิปไตยในท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการปกครองของชาติ ท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมประเทศความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลางและท้องถิ่นควรเป็นไปในรูปแบบของความร่วมมือและประสานงาน การพัฒนาท้องถิ่นจะต้องพัฒนาอย่างเป็นระบบทั้งด้านการดำเนินงานและประเมินผลงาน

3. ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1 ความสำคัญของการปกครองตามรัฐธรรมนูญ ฉบับประชาชน

การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมากต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในท้องถิ่นซึ่งรัฐกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้นเท่าใด การปกครองส่วนท้องถิ่นยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ. 2540 ได้ให้อำนาจแก่ท้องถิ่นมากขึ้น (อมร รักษาสมัย, 2543 : 179 - 180) โดยความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน มีดังนี้

3.1.1 เน้นการให้ความเป็นอิสระ แต่ต้องไม่เกิดความแตกแยกในชาติ

3.1.2 เน้นสิทธิในการที่จะได้รับการจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1.3 การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชน

3.1.4 ความเป็นอิสระของท้องถิ่นในด้านต่างๆ มากขึ้น

3.1.5 มีองค์ประกอบขององค์กร คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารท้องถิ่น

3.1.6 การให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการเสนอให้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

3.1.7 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงศิลปวัฒนธรรม

3.2 ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวใจของการปกครองนั้นมีความสำคัญพอที่จะอธิบายให้เข้าใจง่าย ดังนี้

3.2.1 การปกครองท้องถิ่นทำให้ชีวิตของคนในท้องถิ่นมีความอยู่อย่างที่ดีตนเองต้องการเนื่องจากการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นการปกครองที่ประชาชนในท้องถิ่น บริหารจัดการกันเองตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น

3.2.2 การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ผู้คนในท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี เป็นผลจากการที่ท้องถิ่นบริหารกิจการบริการสาธารณะเอง เนื่องจากเหตุผลดังนี้

- 1) สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ทันเหตุการณ์ การตัดสินใจทำได้ทันทีเกิดความรวดเร็วในการแก้ไข้ปัญหา
- 2) สามารถแก้ไข้ปัญหาและสนองความต้องการของท้องถิ่น ได้ถูกต้องตรงจุด
- 3) สามารถบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

3.2.3 การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ผู้คนในท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น
ความกล้าคิด

4. องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดการองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้นซึ่ง (อุทัย หิรัญโต, 2534 : 22) ได้กำหนดองค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 8 ประการ คือ

4.1 สถานะตามกฎหมาย คือ ต้องมีการกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ

4.2 พื้นที่และระดับ ต้องมีการกำหนดพื้นที่และระดับขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน

4.3 การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาล

4.4 องค์การนิติบุคคลจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางมีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ

4.5 การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้าถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

4.6 อิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจ ในการปฏิบัติกิจการภายใต้ขอบเขตกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง

4.7 งบประมาณของตนเองมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ คือภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆเพื่อนำไปทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

4.8 การควบคุมดูแลของรัฐบาลเมื่อจัดตั้งแล้วรัฐต้องควบคุมดูแลเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชน โดยส่วนรวม

5. หน้าที่ของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่แบ่งเบาภาระของรัฐบาล เนื่องจากรัฐบาลกลางได้มอบหมายถ่ายโอนภารกิจหลายประการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสิ่งที่เห็นได้ชัดคือ การเปลี่ยนแปลงบทบาทของราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติกลับกลายเป็นผู้ทำหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจอห์น วาเรน (John Warren, 1963 : 184 - 187 อ้างถึงใน ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539 : 33) ได้กำหนดหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องดำเนินการในเรื่องต่างๆดังนี้

5.1 งานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

5.2 งานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย (Protective Service)

5.3 งานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม (Social Welfare Service)

5.4 งานที่เกี่ยวกับการพาณิชย์ของท้องถิ่น (The Trading or Commercial Service)

6. การกำกับดูแลการปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญได้กำหนดเป็นหลักการไว้ว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติแต่ต้องเป็น ไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม โดยหลักการกำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลกลางจะกำกับไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทำการใดที่เป็นการขัดต่อกฎหมายแต่จะไม่เข้าไปดูถึงความเหมาะสมของการดำเนินงานมาตรฐาน โดยทั่วไปที่รัฐบาลกลางมีอำนาจตามกฎหมายในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ (รัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย, 2540 หมวด 9 : 133) คือ

6.1 การกำกับดูแลด้านการปกครองและตัวบุคคล การกำกับในด้านการปกครองหมายถึงรัฐบาลกลางมีอำนาจในการยุบสภาท้องถิ่นหรือให้ฝ่ายบริหารของท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งไปเมื่อพิจารณาเห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นก็ดีหรือฝ่ายบริหารก็ดี มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือปฏิบัติหน้าที่บกพร่องส่วนการควบคุมตัวบุคคล หมายถึง การควบคุมเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรัฐธรรมนูญปัจจุบันกำหนดให้การแต่งตั้งและการให้พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น

6.2 การกำกับด้านการเงินโดยรัฐบาลกลางได้วางหลักเกณฑ์ในการกำกับไว้อย่างเข้มงวดไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับรายได้และทรัพย์สิน เรื่องงบประมาณเรื่องการเก็บรักษาเงิน เรื่องเบิกจ่าย เรื่องการตรวจสอบบัญชี เป็นต้น

6.3 การกำกับด้านกิจการ คือ การกำกับดูแลตรวจสอบการบริหารกิจการของฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงการอนุมัติการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นต่างๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

1. ความหมายของการกระจายอำนาจ

ความหมายของการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้ระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่ถือว่าปวงชนทั้งหลายมีสิทธิที่จะรับรู้การดำรงชีพของตนและกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง โดยมีหลักการสำคัญคือเป็นการโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยมีอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เทศกาล ถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งตามแนวความคิดของหลักการกระจายอำนาจการปกครอง

ประยูร กาญจนกุล (2535 : 171) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจเป็นวิธีการที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่น ๆ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่กับบัญชาของราชการส่วนกลาง

ประธาน คงฤทธิศึกษากร (2537 : 24) ได้กล่าวว่า การกระจายอำนาจเป็นมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่นที่ได้มีการจัดองค์กรกันขึ้นโดยความเห็นชอบของส่วนรวม โดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง ได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะบางประการเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2537 : 362 - 366) ได้เสนอบทวิเคราะห์การกระจายอำนาจกับการกระจายทรัพยากร โดยเสนอกรอบการวิเคราะห์แนวใหม่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจและบทบาทของชุมชนท้องถิ่นซึ่งเห็นว่ากรอบความคิดใหม่จะเอาชุมชนท้องถิ่น (Local Community) เป็นตัวตั้งเน้นการยอมรับสิทธิของชุมชนตามศักยภาพที่แท้จริงทางเศรษฐกิจสังคมและความต้องการของชุมชนที่จะบริหารกิจการบางอย่างเอง เช่น การจัดการใช้น้ำ การดูแลรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่า ชุมชนหรือการระงับข้อพิพาทกันเองตามประเพณีและวิถีชีวิตที่เขาปฏิบัติกันมา ดังนั้นสาระการวิเคราะห์จะเปลี่ยนใหม่ดังนี้ชุมชนท้องถิ่นเป็นตัวตั้งไม่ใช่รัฐส่วนกลาง

สัมพันธภาพรัฐกับชุมชนท้องถิ่นเป็นสัมพันธภาพที่ต่างยอมรับซึ่งกันและกันไม่ใช่รัฐเป็นผู้ให้ชุมชนและประชาชนเป็นผู้รับกรอบการยอมรับซึ่งกันและกันไม่ใช่การเมืองและกฎหมาย แต่เป็นการแสวงหาศักยภาพและวิถีชีวิตตลอดจนประเพณีที่ชุมชนมีมาตั้งแต่เดิม ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม กฎหมายที่รัฐจะออกมารับรองศักยภาพและวิถีชีวิตชุมชนจะเป็นเพียงเครื่องมือ ซึ่งอาจบริหารในโครงสร้างอำนาจรัฐแบบองค์กรท้องถิ่นของตะวันตก เพราะมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดีกว่ากับการบริหารชุมชนท้องถิ่นในชนบทซึ่งจะมีรูปแบบเทศกาล สุขาภิบาล ไปใช้ไม่ได้เพราะไม่ตรงกับความต้องการของชุมชน

2. ความสำคัญของการกระจายอำนาจ

ในเรื่องการกระจายอำนาจมีนักวิชาการ ได้ให้ความสำคัญและคำจำกัดความไว้ เช่น (ลิขิต ชีรเวทิน. 2525 : 3) กล่าวว่าความสำคัญกับการกระจายอำนาจ โดยกล่าวว่าการกระจายอำนาจการปกครองมีความสำคัญในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม โดยสรุปได้ 2 ประเด็นใหญ่ๆคือ

2.1 การกระจายอำนาจเป็นรากแก้ว ของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เนื่องด้วยประชาธิปไตยต้องประกอบด้วย โครงสร้างส่วนบน คือระดับชาติและโครงสร้างส่วนฐาน คือระดับท้องถิ่น การปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง คือ รากแก้ว เป็นรากฐานเสริมสำคัญยิ่งของนากการพัฒนากระบวนการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2.2 การกระจายอำนาจมีความสำคัญในทางเศรษฐกิจและสังคมในด้านการพัฒนาชนบทโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นต้องอาศัย โครงสร้างการปกครองตนเองในลักษณะที่มีความเป็นอิสระ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องมีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่า การกระจายอำนาจนั้นมีผลต่อระบบต่างๆ ของประเทศ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมด้วย นอกเหนือจากการใช้การกระจายอำนาจในการพัฒนาเพื่อประชาชน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 หมวดที่ 9 มาตรา 282-290 ได้กำหนดเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเองไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย การปกครองการบริหาร การบริหารบุคคล การเงินการคลัง และการมีอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะและเกิดการพัฒนากการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นในท้องถิ่นอย่างค่อเนื่อง รัฐธรรมนูญจึงได้กำหนดให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พร้อมทั้งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น จัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การจัดการบริการสาธารณะ เพื่อไม่ให้องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นละเลยหรือ เพิกเฉยต่องานด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน รัฐธรรมนูญ หมวดที่ 9 ที่ว่าด้วย การปกครองท้องถิ่น จึงเป็นพันธสัญญาที่รัฐมอบให้แก่ประชาชนโดยผ่าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อนันต์ เศษะวณิช. 2543 : 18)

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรรับผิดชอบการดำเนินงานให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ โดยอยู่ในวาระคราวละ 4 ปี และอาจได้รับสรรหาเป็นกรรมการได้อีกไม่เกิน 2 วาระ ติดต่อกัน

ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการสรรหา ประกอบด้วยบุคคลหลากหลายอาชีพและประสบการณ์ มีภาคการเมือง ภาคราชการ ผู้แทนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งสิ้น 36 คน (อนันต์ เศษะวณิช. 2543 : 19)

คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจตามมาตรา 12 จำนวน 16 ข้อ ซึ่งจำแนกและวิเคราะห์ห่อออกเป็น 3 ด้านคือ 1) ด้านงาน 2) ด้านวิธีการที่จะทำ ให้พระราชบัญญัติแปลงไปสู่การปฏิบัติ และ 3) ด้านการตรวจสอบและรายงาน ดังนี้ (กรมการปกครอง 2543 : 5 - 7)

1. อำนาจและหน้าที่เกี่ยวข้องด้านงาน

1.1 จัดทำแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา

1.2 กำหนดจัดระบบการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

1.3 เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการกระจายอำนาจการอนุมัติ หรือการอนุญาต ตามที่กฎหมายบัญญัติ

1.4 เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร การงบประมาณ และการรักษาวินัยทางการเงิน การคลังขององกรการปกครองส่วนท้องถิ่น

1.5 เสนอแนะการตราพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ฯลฯ เพื่อดำเนินการให้ เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจ

1.6 เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้นให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.7 เร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ฯลฯ เพื่อดำเนินการให้ เป็นไปตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.8 ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

2. อำนาจและหน้าที่ด้านวิธีการที่จะทำให้พระราชบัญญัติแปลงไปสู่การปฏิบัติ

- 2.1 ปรับปรุงส่วนภาชีอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ฯลฯ
- 2.2 กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.3 ประสานการถ่ายโอนข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจระหว่างส่วนราชการ
- 2.4 พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามความจำเป็น
- 2.5 ออกประกาศกำหนดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

3. อำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวกับด้านการตรวจสอบและรายงาน

- 3.1 เสนอแนะ จักระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น
- 3.2 เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ในกรณีที่ปรากฏว่าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจไม่ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3.3 เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

แนวคิดการพัฒนาชุมชน

1. ความหมายของการพัฒนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525 (2538 : 591) ให้ความหมายของคำว่า การพัฒนาไว้ว่าทำให้เจริญ คำว่าการพัฒนานี้ มีผู้ให้ความหมายไว้หลายอย่าง ได้แก่

ยิวัดน์ วุฒิมณี (2534 : 2) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า โดยมีการกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งเป็นเสมือนกลวิธีหรือ มรรควิธี (means) เพื่อให้การปฏิบัติงานต่างๆ ก้าวไปสู่ผล (Ends) ของกิจกรรมต่างๆ

จากการศึกษาแนวคิดและความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญขึ้นกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ไม่พึงประสงค์ ไปสู่สภาพที่ดีกว่าหรือน่าพอใจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นมีระบบ โดยมีการกำหนดทิศทางที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุผลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

สมศักดิ์ บุบผาศูวรรณ์ (2543 : 18) ได้กล่าวว่ายุทธศาสตร์การพัฒนามีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือการที่ให้ประชาชน “มีคุณภาพชีวิตที่ดี” ก็คือมีกิน มีใช้ อยู่เย็นเป็นสุข การดูแลคุณภาพชีวิต จึงต้องดูทั้ง 2 ด้าน คือด้านวัตถุด้านจิตใจ ด้านวัตถุคือเลือกกินเลือกใช้ พอกินพอใช้ ด้านจิตใจอยู่เย็นเป็นสุขเกือบทุกเรื่อง อยู่เย็นเป็นสุขมากกว่าความเดือดร้อน

ดังนั้น การพัฒนาคนและการพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมควรกระทำไปพร้อมๆกัน กล่าวคือ การไปสู่เป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาชุมชน ก็คือการพัฒนาคนนั้นจำเป็นต้องใช้การพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมเป็นสื่อหรือแบบฝึกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมเป็นสื่อหรือแบบฝึกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคนในที่สุด

จากการศึกษาแนวคิดและความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาหมายถึงการทำให้เจริญขึ้นกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ไม่พึงประสงค์ ไปสู่สภาพที่ดีกว่าหรือนำพอใจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นมีระบบ โดยมีกำหนดทิศทางที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุผลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2. ความหมายของชุมชน

ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา ชุมชนได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายแนวคิด ได้แก่

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523 : 6) กล่าวว่า ชุมชนเป็นองค์การทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีอาณาเขตครอบคลุมท้องถิ่นหนึ่ง และมวลสมาชิกสามารถบรรลุถึงความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ได้และสามารถแก้ไขปัญหาลocalส่วนใหญ่ในชุมชนของตนได้

ทองศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ (2534 : 4) ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่ากลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมกันนั้นมีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความรู้สึกนึกคิดและสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลาย ๆ สิ่งคล้ายกัน มีการปฏิบัติต่อกันด้วยความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น

จิรพรรณ กาญจนะจิตรา (2530 : 11) ได้กล่าวเสนอแนะ ว่าชุมชนประกอบด้วยกลุ่มชนที่มีบางสิ่งบางอย่างคล้ายคลึงกัน รวมกันขึ้นเป็นชุมชนหนึ่ง มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก สถาบันและกลุ่มคนที่อยู่ในท้องถิ่นที่เดียวกัน อยู่ภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับเดียวกัน

จากความหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน มีวิถีการดำเนินชีวิตคล้ายกัน มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและอยู่ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ หรือกฎหมายเดียวกัน

3. ความหมายของการพัฒนาชุมชน

ส่วนแนวคิดของการพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นงานที่สำคัญของเทศบาลตำบลที่จะต้องปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนั้น ได้มีผู้ศึกษาและให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ได้แก่ สุเทพ เชาวลิต (2524 : 16) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชุมชนอีกแห่งหนึ่งว่า เป็นการพัฒนาความคิด และความสามารถของประชาชนในการทำงานร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกับประชาชน และระหว่างประชาชนด้วยกันเอง เพื่อปรับปรุงตนเองไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา อนามัย และขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อันจะไปสู่ความมั่นคงของประเทศในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2532 : 5) ที่กล่าวถึงลักษณะของการพัฒนาชุมชน ไว้ 3 ประการ คือ

3.1 เป็นการสร้างความเจริญและส่งเสริมการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมรวมทั้งการพัฒนาทางด้านวัตถุและจิตใจ

3.2 เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีความคิดริเริ่มและร่วมมือกันช่วยเหลือตัวเอง

3.3 มีการช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านวิชาการจากหน่วยราชการ

สำหรับสัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523 : 10) ได้กล่าวว่า การพัฒนาชุมชนคือการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของชุมชนจากสภาพที่เป็นอยู่ (สภาพที่ไม่พึงปรารถนา ไม่ดีงาม) ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (สภาพที่พึงปรารถนา ที่ดีงามหรือเจริญ) กล่าวคือเป็นการจูงใจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในชุมชน จากสภาพที่ไม่พึงปรารถนาไปสู่สภาพที่พึงปรารถนาอันเป็นเป้าหมายที่ชุมชนตั้งไว้

โดยสรุป การพัฒนาชุมชน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของคนในชุมชนจากสภาพที่เป็นอยู่เดิมให้ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการพัฒนาด้านวัตถุและจิตใจ โดยเป็นการร่วมมือระหว่างองค์กรของรัฐกับประชาชน

4. แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาชุมชน

แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาชุมชน เป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและการตัดสินใจ เพื่อแก้ไขปัญหาของตนเองและส่วนรวมอย่างแท้จริง โดยการกระทำนั้นต้องผ่านกลุ่มหรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางเป้าหมายไว้ ซึ่ง (จิรพรหม กาญจนจิตรว. 2530 : 5) ได้กล่าวถึง แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาชุมชนอยู่ 3 ประการ คือ

4.1 การช่วยเหลือตนเองและการช่วยเหลือเพื่อให้สามารถช่วยตนเองได้ ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องช่วยตัวเองในรูปของแรงงาน วัสดุ และทรัพย์สิน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของตน หากเกินความสามารถรัฐบาลจึงให้ให้การสนับสนุนตามควร

4.2 การพัฒนาชุมชน เป็นการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ หมายความว่า ปัญหาของชุมชน หรือของประเทศไม่อาจแก้ไขได้ด้วยวิธีหนึ่ง หรือ โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งแต่จะต้องเป็นการประสานปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเป็นการประสานงานของวิธีการหลายวิธีการ และหลายด้าน

4.3 การพัฒนาชุมชน เป็นการดำเนินงานที่เริ่มจากท้องถิ่นชนบท โดยมี วัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาประเทศ ไม่ได้หมายถึง นโยบายชาติเป็นผู้กำหนด นโยบายท้องถิ่นแต่กิจกรรมของท้องถิ่นจะ ได้รับการสนับสนุนให้เป็นกำลังในการสนับสนุนดำเนินนโยบายชาตินั้นคือจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในด้านวัสดุ กำลังคน

จากแนวคิดดังกล่าว การพัฒนาชุมชน จึงมีเป้าหมายครอบคลุมในหลายเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและประชาชน ซึ่งสรุปได้ 2 ประการ คือ

1. เป้าหมายสูงสุด ของการพัฒนาชุมชน คือ การพัฒนาคนในชุมชนให้มีทั้งคุณภาพและคุณธรรมในทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
2. เป้าหมายรอง ของการพัฒนาชุมชน คือ การพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถนน บ่อน้ำ และบ้านเรือน เป็นต้น

ดังนั้น การพัฒนาคนและการพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมควรกระทำไปพร้อม ๆ กัน กล่าวคือ การไปสู่เป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาชุมชน คือการพัฒนาคนนั้นจำเป็นต้องใช้การพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อม เป็นสื่อหรือแบบฝึกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคนในที่สุด (วิรัช วิรัชนิการวรรณ. 2532 : 10-11 : อ้างถึงในชาตยณรงค์ หาญกิจ. 254 : 35)

5. หลักการในการพัฒนาชุมชน

ในการพัฒนาชุมชนนั้น (ทวี ทิมชา. 2528 : 9) ได้กล่าวถึงหลักการในการพัฒนาชุมชนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

5.1 หลักการช่วยตนเองคือสนับสนุนให้ประชาชนได้ช่วยเหลือตัวเอง การช่วยเหลือจากภายนอกให้อยู่ในขอบเขตที่จะเป็นการช่วยให้เขาได้ช่วยเหลือตัวเองได้เท่านั้น ไม่ควรช่วยทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาไม่ได้มีส่วนร่วมพอแก่การพัฒนาสมองของเขาและเพื่อที่จะให้เขาช่วยเหลือตัวเองได้ จึงควรดำเนินการ ดังนี้

- 5.1.1 เริ่มจากภาวะการณ์ที่เป็นอยู่ของประชาชน
- 5.1.2 เริ่มจากสิ่งเล็ก ๆ น้อยๆ และจากสิ่งง่ายๆ ไปหาสิ่งยาก
- 5.1.3 ไม่รีบเร่งทำโครงการดำเนินการ แต่ค่อยทำค่อยไป แต่ให้โอกาสเขาได้เรียนรู้จากการทำงานนั้น ๆ
- 5.1.4 พยายามใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มากที่สุด

5.2 หลักการให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในกิจการทุกอย่างให้มากที่สุด เพื่อให้เขาได้เป็นผู้ตัดสินใจทำงาน และปฏิบัติงานตามที่เขาได้ตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งจะตรงกับความสนใจและความต้องการ และยังเปิดโอกาสให้เขาได้พัฒนาตนเองอีกด้วย

5.3 หลักประชาธิปไตยในการดำเนินงาน ในการดำเนินงานใด ๆ ทุกคนมีสิทธิมีเสียงเท่าเทียมกัน ไม่มีใครใหญ่กว่าใครด้วยศตวรรษครุฑศักดิ์ ยากดีมีเงินหรือระดับการศึกษาแต่ถือว่าเป็นคนหนึ่งที่มีเสียงในการลงคะแนนเสียงหรือออกเสียง

5.4 หลักการใช้ประโยชน์จากผู้นำท้องถิ่น เพราะผู้นำท้องถิ่นเป็นบุคคลที่คนในท้องถิ่นให้ความเคารพนับถือ ไว้วางใจ หรือมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และการตัดสินใจของประชาชนในชุมชน และเป็นผู้ช่วยเหลือเผยแพร่ให้เกิดความนิยมใจจากประชาชน ให้มาร่วมงานด้วยอย่างมีประสิทธิภาพ

5.5 หลักความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น ในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นของตนเอง ซึ่งอาจจะเหมือน ถ้ายกสิ่ง หรือแตกต่างไปจากชุมชนอื่น ดังนั้นในการพัฒนาต้องทราบและยึดถืออย่างน้อยขั้นแรก ๆ การเข้าสู่ชุมชน ต้องวางโครงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความเชื่อถือไปก่อนต่อมาเมื่อเห็นว่าสิ่งใดควรปรับปรุงดัดแปลงแก้ไขจึงค่อยทำไปทีละเล็กทีละน้อย โดยให้ชุมชนไม่รู้สึกรู้ว่าถูกเปลี่ยนแปลงและเห็นดีเห็นงามในการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ

5.6 หลักการประเมินผล การประเมินผลงานภายหลังที่ได้ดำเนินการไประยะหนึ่งแล้วเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าโครงการหรือกิจกรรมได้ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไร จะได้หาแนวทางแก้ไขเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการ

6. องค์ประกอบของการพัฒนาชุมชน

การพัฒนาชุมชนจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 10 ประการ ดังนี้ (จิรพรรณ กาญจนะจิตรา, 2530 : 20)

6.1 การพัฒนาชุมชน คือ ความพยายามที่จะยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชนภายในชุมชนให้ดีขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

6.2 การพัฒนาชุมชน มุ่งที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและทัศนคติของประชาชนแบบเก่า ๆ

6.3 การดำเนินงานจะต้องสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน

6.4 การพัฒนาชุมชนจะต้องใช้หลักการช่วย ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความคิดริเริ่ม และรู้จักวิธีช่วยตนเอง

6.5 ผู้นำการเปลี่ยนแปลง จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้นเตือน ช่วยและส่งเสริมให้

ประชาชนในชนบทเกิดความคิดริเริ่ม

6.6 แผนงานพัฒนาที่อาศัยความร่วมมือระหว่างประชาชนกับประชาชน และประชาชนกับหน่วยงานรัฐบาลและองค์กรอาสาสมัครเอกชน

6.7 รัฐบาลหรือแหล่งให้ความช่วยเหลือจากภายนอกจะให้ความช่วยเหลือเฉพาะสิ่งใดที่เกินความสามารถที่ชุมชนหรือราษฎรจะจัดหามาเองได้

6.8 จะต้องมีกรรพผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ เข้าด้วยกัน มิใช่ดำเนินงานเพียงหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง

6.9 ขบวนการพัฒนาชุมชนจะต้องพิจารณาถึงสังคม ประเพณี วัฒนธรรม ในท้องถิ่นเป็นหลัก

6.10 วิธีการพัฒนาชุมชนโดยอาศัยหลักการ และแนวทางระบอบประชาธิปไตยเป็นพื้นฐานในการดำเนินการ

7. เทศบาลตำบลกับการพัฒนาชุมชน

วิธีการพัฒนาชุมชนดังที่กล่าวมาข้างต้น จะต้องเป็นการร่วมมือระหว่างประชาชนกับองค์กรของรัฐ โดยที่รัฐกระจายอำนาจการปกครองให้ท้องถิ่นดำเนินการพัฒนาชุมชนเอง ในรูปเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในชุมชนและใกล้ชิดกับประชาชน โดยประชาชนเองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง การพัฒนาและแก้ปัญหาของตนเอง ทั้งนี้เพราะคนในชุมชนย่อมทราบความต้องการ และปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี ในการพัฒนาชุมชน บทบาทของเทศบาล ตาม พรบ. 2496 ให้มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะครอบคลุมในเรื่องเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมการบริการสาธารณสุขโลก การป้องกันและระงับโรค การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการส่งเสริมเรื่องสิ่งแวดล้อมและการเมืองการปกครอง

ดังนั้น เทศบาลตำบล จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน จะต้องทำหน้าที่และแสดงบทบาทในการพัฒนาชุมชน ซึ่งจุดมุ่งหมายสูงสุดก็คือการพัฒนาคุณภาพของคนให้สูงขึ้นการที่คนในชุมชนจะมีคุณภาพจำเป็นต้องพัฒนาและสร้างความเจริญด้านอื่นๆ มาก่อน นั่นก็คือวัตถุและสิ่งแวดล้อม หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่จะเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดในการพัฒนาชุมชนมาวิเคราะห์กับการดำเนินงาน ซึ่งการพัฒนาทุกอย่างมีเป้าหมายอยู่ที่คน โดยพัฒนานั้นตามหลักการพัฒนาชุมชนจะต้องเกิดจากความต้องการเปลี่ยนแปลงของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งร่วมคิดร่วมปฏิบัติ ซึ่งการพัฒนาชุมชนเป้าหมายสูงสุดก็คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และส่วนที่จะมาเสริมให้การศึกษา การพัฒนา

คุณภาพชีวิตสำเร็จลุล่วงไปได้ และจำเป็นต้องมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อันเป็นเป้าหมายควบคู่กันไปด้วย

ดังนั้น บทบาทของเทศบาลตำบลต่อการพัฒนาชุมชน จึงต้องจัดให้มีกิจกรรมที่สนองตอบความต้องการของชุมชน ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษาและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการพัฒนาตั้งอยู่บนพื้นฐานของสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้เขามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และช่วยเหลือตัวเองได้ จึงจะถือได้ว่าเป็นการพัฒนาชุมชนที่สมบูรณ์และยั่งยืน

การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล

1. การจัดการปกครองแบบเทศบาลก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล เกิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวภายหลังการจัดตั้งสุขาภิบาล โดยมีการตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งที่เรียกว่า คณะกรรมการจัดการประชาภิบาล ทำหน้าที่ดูงานกิจการสุขาภิบาลตามหัวเมืองต่าง ๆ และจัดทำรายงานประกอบการพิจารณาจัดตั้งประชาภิบาลหรือเทศบาลและได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกชุดหนึ่งจัดทำร่างพระราชบัญญัติเทศบาล เสนอที่ประชุมสมุหเทศาภิบาล แต่ยังไม่มีการประกาศใช้จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 (สนธิ เดชานนท์. 2519 : 58)

การจัดการปกครองแบบเทศบาลหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์สู่ระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลได้พยายามกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่น โดยออกกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2476 และมีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2478 โดยยกฐานะของสุขาภิบาลที่มีอยู่ 35 แห่งขึ้นเป็นเทศบาล (ชูวงศ์ ฉายบุตร. 2539 : 90-91) และได้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลหลายครั้งจนถึงที่ใช้ปัจจุบันคือพระราชบัญญัติเทศบาล แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546

2. หลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลไว้ว่าเมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาลให้จัดตั้งเทศบาลนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัตินี้ (สำนักกฎหมายและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. 2547 : 20 - 21)

ให้เทศบาลเป็นทพวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น (มาตรา 17) ทั้งนี้ กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้นได้ 3 ประเภท ดังนี้

2.1 เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นซึ่งประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตเทศบาลไว้ด้วย

2.2 เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

2.3 เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป ทั้งมีรายได้ พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลนคร ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย (มาตรา 11 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล)

3. องค์ประกอบขององค์การเทศบาล

การบริหารกิจการของเทศบาลในรูปแบบคณะเทศมนตรี ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ทำให้ในปัจจุบันเทศบาลมีการบริหารในรูปแบบของนายกเทศมนตรี ซึ่งมีองค์การเทศบาล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี ดังนี้

3.1 สภาเทศบาล

สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกเทศบาล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามจำนวนดังต่อไปนี้

3.1.1 สภาเทศบาลตำบล ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คน

3.1.2 สภาเทศบาลเมือง ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 18 คน

3.1.3 สภาเทศบาลนคร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 24 คน

ทั้งนี้ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาลที่มีอยู่ (มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 10)

บทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาล

สมาชิกสภาเทศบาล เมื่อได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาลเพื่อเข้ามาทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. การตราเทศบัญญัติ เทศบัญญัติ คือ กฎข้อบังคับของท้องถิ่นซึ่งมีผลใช้บังคับได้เฉพาะในเขตเทศบาลนั้น ๆ เท่านั้น โดยสภาบัญญัติเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย ในกรณีดังต่อไปนี้เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้อำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนั้น ๆ

2. การตั้งกระทู้ถาม ในที่ประชุมสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ แต่นายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีมีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของเทศบาล

3. การตั้งคณะกรรมการสภาเทศบาล สภาเทศบาลอำนาจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญของสภาเทศบาล และมีอำนาจเลือกบุคคลเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญของสภาเทศบาล เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาเทศบาล แล้วรายงานต่อสภาเทศบาล

4. ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญข้างต้น นายกเทศมนตรีมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลผู้เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกเพื่อให้สภาเทศบาลแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญได้ไม่เกิน 1 ใน 4 ของจำนวนกรรมการทั้งหมดคณะกรรมการที่สภาเทศบาลตั้งขึ้นข้างต้นจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

5. การเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาเทศบาล สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอบัญญัติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาเทศบาล เพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการเทศบาลโดยไม่มีการลงมติ ญัตติดังกล่าวให้ยื่นต่อประธานสภาเทศบาลและให้ประธานสภาเทศบาลกำหนดวันสำหรับการอภิปรายทั่วไป ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าห้าวันและไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับญัตติ แล้วแจ้งให้นายกเทศมนตรีทราบ

3.2 นายกเทศมนตรี

3.2.1 อำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี

เทศบาลให้มีนายกเทศมนตรีคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา 48 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 25) นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- 2) รับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับเทศบัญญัติและนโยบาย
- 3) ตั้ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล
- 4) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรีที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี
- 5) วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- 6) รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ
- 7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น
- 8) ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล

3.2.2 อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

ในการประกาศกำหนดกองหรือส่วนราชการตามข้อ 254 ให้เทศบาลจัดทำเป็นประกาศเทศบาล โดยให้กำหนดอำนาจเจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบของกองหรือส่วนราชการที่เรียกอย่างอื่นโดยมีแนวทางการกำหนด ดังนี้

- 1) สำนักปลัดเทศบาล ให้มีเจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาลและราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นเจ้าหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดในเทศบาล โดยเฉพาะรวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล
- 2) กองวิชาการและแผนงาน มีหน้าที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์นโยบายและแผนซึ่งมีลักษณะเพื่อประกอบการกำหนดนโยบายจัดทำแผนหรือโครงการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนหรือความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ อาจเป็นนโยบายแผนงานของเทศบาลหรือเมืองพัทยาและโครงการระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับกรม หรือระดับจังหวัดแล้วแต่กรณี และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

3) กองคลัง สำนักการคลังมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการจ่าย การรับ การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบสำคัญ ฎีกา งานเกี่ยวกับเงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จ บำนาญ เงินอื่นๆ งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณฐานะทางการเงิน การจัดสรรเงินต่างๆ การจัดทำบัญชีทุกประเภททะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่างๆ การควบคุมการเบิกจ่าย งานทำงบทดลองประจำเดือน ประจำปี งานเกี่ยวกับการพัสดุของเทศบาลและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

4) กองช่าง สำนักการช่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบการจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบ และเขียนแบบการตรวจสอบ การก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผน การปฏิบัติงานการก่อสร้างและซ่อมบำรุง การควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานแผนงานด้าน วิศวกรรมเครื่องจักรกล การรวบรวมประวัติติดตาม ควบคุมการปฏิบัติงานเครื่องจักรกล การควบคุม การบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะ งานที่เกี่ยวกับแผนงาน ควบคุม เก็บรักษา การเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

5) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมี หน้าที่เกี่ยวกับสาธารณสุขชุมชนส่งเสริมสุขภาพและอนามัย กองป้องกันโรคติดต่อ งานสุขาภิบาล สิ่งแวดล้อมและงานอื่นๆ เกี่ยวกับการให้บริการด้านสาธารณสุข งานสัตว์แพทย์ ในกรณีที่ยังไม่ได้ จัดตั้งกองแพทย์จะมีงานด้านการรักษาพยาบาลในเมืองขึ้นเกี่ยวกับศูนย์บริการสาธารณสุขและงาน ทันตสาธารณสุข

6) กองการศึกษา สำนักการศึกษามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการ บริหารศึกษาและพัฒนาการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบการศึกษาและ การศึกษาดำรงอาชีพ เช่น การจัดการศึกษาปฐมวัย อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและ อาชีวศึกษา โดยให้มีงานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานบริหารวิชาการ งานโรงเรียน งานศึกษานิเทศ งานกิจการนักเรียน งานการศึกษาปฐมวัย งานขยายโอกาสทางการศึกษา งานฝึก และส่งเสริมอาชีพ งานห้องสมุดพิพิธภัณฑ์และเครือข่ายทางการศึกษา งานกิจการศาสนา ส่งเสริม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม งานกีฬาและนันทนาการ งานกิจกรรมเด็กเยาวชน และการศึกษานอก โรงเรียนและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7) กองสวัสดิการและสังคม สำนักสวัสดิการสังคมมีหน้าที่ความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน การพัฒนาชุมชน การจัด ระเบียบชุมชนหนาแน่นและชุมชนแออัด การจัดให้มีและสนับสนุนกิจกรรมศูนย์เยาวชน

การส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นและงานสาธารณะ การให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมและปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

8) กองการประปา สำนักการประปามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตและการจำหน่ายน้ำประปา,ติดตั้งประปา ควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับการงบประมาณรายได้ รายจ่าย การบัญชี พัสดุ การวางแผนปรับปรุงในข้อบกพร่องต่างๆ ของการประปา รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

9) กองการแพทย์ สำนักการแพทย์มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพยาบาลและการบริการทางการแพทย์ งานวิชาการ และแผนงานทางด้านการแพทย์พยาบาลและบริการสาธารณสุขงานเภสัชกรรม ทันตสาธารณสุข งานชันสูตรและรังสีวิทยา งานเวชกรรม งานผู้ป่วยนอก งานผู้ป่วยในและห้องคลอด งานห้องผ่าตัด และวิสัญญี รวมทั้งงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

10) กองช่างสุขาภิบาล สำนักการช่างสุขาภิบาล มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านพิสตุที่ใช้แล้ว (ขยะ) การจัดการคุณภาพน้ำ การควบคุมออกแบบและก่อสร้างอาคาร โรงงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การควบคุมดูแลรักษาตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียและมลพิษในด้านอื่น ๆ รวมทั้งการปฏิบัติงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

11) หน่วยตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการตรวจสอบบัญชีเอกสารการเบิกจ่าย เอกสารการรับเงินทุกประเภท ตรวจสอบการเก็บรักษาหลักฐานการบัญชีงานตรวจสอบพัสดุ และการเก็บรักษา งานตรวจสอบทรัพย์สินและการทำประโยชน์จากทรัพย์สินเทศบาลและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

12) แขวง มีหน้าที่ความรับผิดชอบกิจการภายในแขวงในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดเทศบาล โดยให้มีสำนักงานแขวง งานการศึกษา งานคลัง งานสวัสดิการสังคม งานการประปา งานสาธารณสุข งานช่าง อยู่ในแขวงหรืออาจจะให้มีการแบ่งส่วนงานอื่นๆ ที่จำเป็นมาปฏิบัติหน้าที่ในแขวงนั้นรวมทั้งปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจจัดให้มีฐานะเป็นสำนัก กอง ฝ่าย แผนก หรืองานก็ได้ โดยคำนึงถึงลักษณะงานในหน้าที่และความรับผิดชอบ ประมาณและคุณภาพของงานได้ตามความเหมาะสมของแต่ละเทศบาล

4. หน้าที่ของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติและหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติ นอกจากนั้น เทศบาลยังมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายเฉพาะอื่นๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องปฏิบัติและหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแบ่งตามฐานเทศบาล โดยหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีดังต่อไปนี้

1. หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย (มาตรา 50 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 10 โดยแก้ไขเพิ่มเติม (7) และเพิ่มเติมความโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 11 โดยเพิ่มเติมความใน (8) และ (9) เทศบาลตำบลมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.1 รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
1.2 ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
1.3 รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

1.4 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
1.5 ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
1.6 ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
1.7 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
1.8 บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ท้องถิ่น

1.9 หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล
2. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 51) แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511 มาตรา 3)

- 2.1 ให้มีน้ำสะอาดหรือประปา
- 2.2 ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- 2.3 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- 2.4 ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- 2.5 บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 2.6 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- 2.7 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 2.8 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- 2.9 เทศพาณิชย์

ภารกิจ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และพระราชบัญญัติแผนชั้นคอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดภารกิจของเทศบาลเป็น 6 ด้าน (สำนักปลัดเทศบาลตำบลเสิงสาง. 2551 : 8 - 10) ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 1.1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
 - 1.2 ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
 - 1.3 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - 1.4 การสาธารณสุข โภคและการก่อสร้างอื่นๆ
 - 1.5 การสาธารณสุขการ
 - 1.6 การควบคุมอาคาร
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจเกี่ยวข้องดังนี้
 - 2.1 รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ
 - 2.2 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - 2.3 ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
 - 2.4 การสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการพัฒนาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ (คนชรา) และผู้พิการ (ผู้ด้อยโอกาส)
 - 2.5 ให้มีโรงฆ่าสัตว์ หรือการจัดให้มีการควบคุมการฆ่าสัตว์
 - 2.6 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
 - 2.7 การจัดการศึกษา
 - 2.8 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
 - 2.9 การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 - 2.10 การส่งเสริมกีฬา
 - 2.11 การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
 - 2.12 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบ มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้
 - 3.1 การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 - 3.2 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 - 3.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 - 3.4 การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย

โรงแรมรสพ

- 3.5 การผังเมืองการขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 3.6 การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 3.7 การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
4. ด้านพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้
 - 4.1 การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
 - 4.2 บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
 - 4.3 เทศพาณิชย์
 - 4.4 การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
 - 4.5 การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
 - 4.6 การส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 5.1 การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
 - 5.2 การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
 - 5.3 การจัดการ การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน
6. ด้านสนับสนุนการปฏิบัติการ มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 6.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
 - 6.2 ให้มีเครื่องดับเพลิง
 - 6.3 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 6.4 กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
 - 6.5 หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลซึ่งคณะกรรมการจัดทำแผนรอบอัตรากำลัง 3 ปี ของเทศบาลตำบลเสิงสางที่ผู้วิจัยทำการศึกษาี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเสิงสาง แล้วมีการพิจารณาเห็นว่า ภารกิจ อำนาจหน้าที่ที่ได้แบ่งออกเป็น 6 ด้านนั้น สามารถแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมครบถ้วนทุกสาขาการพัฒนา และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด นครราชสีมา แผนพัฒนาอำเภอเสิงสาง และนโยบายของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลเสิงสาง (สำนักปลัดเทศบาลตำบลเสิงสาง, 2551 : 8 - 10)

5. การคลังและทรัพย์สินของเทศบาล

งบประมาณประจำปีของเทศบาลต้องตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติ ถ้าเทศบัญญัติงบประมาณออกไม่ทันปีใหม่ใช้เทศบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้อนุญาตไว้ตามงบประมาณปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ดี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายรับหรือรายจ่ายขึ้นใหม่ ในระหว่างปีก็ให้ตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม (มาตรา 65) (สำนักกฎหมายและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. 2547 : 40 - 41)

รายได้ของเทศบาล เทศบาลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

1. ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
2. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
3. รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล
4. รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์
5. พันธบัตรหรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
6. เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ
7. เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด
8. เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
9. รายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

รายจ่ายของเทศบาล เทศบาลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

1. เงินเดือน
2. ค่าจ้าง
3. เงินตอบแทนอื่นๆ
4. ค่าใช้สอย
5. ค่าวัสดุ
6. ค่าครุภัณฑ์
7. ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินอื่นๆ
8. เงินอุดหนุน
9. รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพันหรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของ

กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ (มาตรา 67 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505 มาตรา 3)

6. การควบคุมเทศบาล

การควบคุมดูแลเทศบาลให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ โดยถูกต้องตามกฎหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาลและตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใดๆ จากเทศบาลมาตรวจตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้และให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้นให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยมีความถูกต้องตามกฎหมาย (มาตรา 71) (สำนักกฎหมายและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2547 : 41 - 42)

การสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีเมื่อนายอำเภอในกรณีแห่งเทศบาลตำบลในอำเภอนั้นหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนครเห็นว่านายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการของเทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาลหรือเสียหายแก่ราชการและนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ระบายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามสมควร (มาตรา 72 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 44) การสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาลหรือรองประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่านายกเทศมนตรีรองนายกเทศมนตรีประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาลปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่เทศบาลหรือแก่ราชการให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาลหรือรองประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งก็ได้ คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นที่สุด (มาตรา 73 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 45)

การยุบสภาเทศบาล เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อยุบสภาเทศบาลก็ได้ เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่น

ตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจยุบสภาพเทศบาล และให้แสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย เมื่อมีการยุบสภาพหรือถือว่ามีสภาพเทศบาลตาม พระราชบัญญัติให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาลภายในสี่สิบห้าวัน (มาตรา 74 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 13)

บริบทของของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

1. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ท้องที่อำเภอเสิงสาง เดิมเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอโชคชัย คือตำบลสระตะเคียน ต่อมาแยกไปขึ้นกับกิ่งอำเภอแฉะ (อำเภอครบุรีในปัจจุบัน) และกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศ ยกท้องที่ตำบลสระตะเคียน ขึ้นเป็นกิ่งอำเภอเสิงสาง เมื่อ พ.ศ. 2519 และประกาศขึ้นเป็นอำเภอ เสิงสาง เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2522 เทศบาลตำบลเสิงสาง ได้ยกฐานะจากสุขาภิบาลเสิงสาง ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นมา มีพื้นที่ครอบคลุม 7 หมู่บ้านและได้แบ่งชุมชนเป็น 9 ชุมชน มีกรรมการชุมชนๆ ละ 10 คนรวม 90 คน(แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเสิงสาง พ.ศ. 2552-พ.ศ.2554: 3-11)ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. ที่ตั้งและอาณาเขตการปกครอง

เทศบาลตำบลเสิงสาง ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเสิงสาง อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของจังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะเป็นที่ราบสูง ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ห่างจาก จังหวัดนครราชสีมา โดยทางรถยนต์ประมาณ 90 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 224 (สายครบุรี – เสิงสาง)

3. อาณาเขตการปกครอง

ทิศเหนือ ติดกับบ้านดงเย็น หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่น้อย หมู่ที่ 7 ตำบลเสิงสาง
 ทิศใต้ ติดกับบ้านโคกไม้ตาย หมู่ที่ 4 ตำบลสระตะเคียน
 ทิศตะวันออก ติดกับบ้านโคกเตาเหล็ก หมู่ที่ 4 บ้านโนนทอง หมู่ที่ 11
 ตำบลกุดโบสถ์
 ทิศตะวันตก ติดกับบ้านหนองไผ่ใหญ่ หมู่ที่ 9 บ้านหนองไผ่สามัคคี หมู่ที่ 14 ตำบล
 เสิงสาง
 รวมจำนวนพื้นที่ภายในเขตเทศบาลตำบลเสิงสาง 13 ตารางกิโลเมตร

4. ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นอากาศร้อน มีการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 3 ฤดู

- 4.1 ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ – เดือนมิถุนายน
 4.2 ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนมิถุนายน – เดือนตุลาคม
 4.3 ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนตุลาคม – เดือนกุมภาพันธ์

5. ประชากร

ตาราง 1 จำนวนประชากรตามสถิติทะเบียนราษฎรอำเภอเสิงสาง ณ ธันวาคม 2551

หมู่ที่	ชื่อชุมชน	ประชากร			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	ชุมชนเสิงสาง	429	430	859	211
3	ชุมชนบัวหลวง	459	507	966	401
4	ชุมชนบ้านซำ	590	594	1,184	275
8	ชุมชนรุ่งเรืองพัฒนา	522	548	1,070	297
11	ชุมชนบัวคำ	607	668	1,275	476
12	ชุมชนทรัพย์อุดม	224	237	461	110
15	ชุมชนรุ่งสว่างสามัคคี	258	260	518	165
	ชุมชนรุ่งอรุณ	257	260	517	165
	ชุมชนบัวทอง	257	260	517	164
	ทะเบียนบ้านกลาง	24	35	59	1
รวม		3,627	3,799	7,426	2,265

6. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

6.1 การคมนาคมขนส่ง

6.1.1 ทางหลวงแผ่นดิน

6.1.1.1 หมายเลข 2119 สายครบุรี – เสิงสาง – ปะคำ

6.1.1.2 หมายเลข 2317 สายเสิงสาง – หนองก่

6.1.1.3 หมายเลข 2356 สายเสิงสาง – โคน้อย

6.1.2 รถยนต์โดยสารประจำทาง

6.1.2.1 สายนครราชสีมา – โชคชัย – ครบุรี – เสิงสาง – ปะคำ –

ละหานทราย

6.1.2.2 สายเสิงสาง – นางรอง

6.1.2.3 สายเสิงสาง – หนองก่ – ลำปลายมาศ

6.1.2.4 สายเสิงสาง – สระตะเคียน – สันติสุข

6.1.2.5 สายเสิงสาง – โคน้อย

6.1.2.6 สายเสิงสาง – หนองปรือ – ราษฎร์บูรณะ – ทรัพย์เจริญ

6.1.2.7 สายเสิงสาง – หนองสนวน

6.1.2.8 สายหาดขมตะวันตก – เสิงสาง – หนองบุญนาค – โชคชัย –

นครราชสีมา

6.1.2.9 สายนครราชสีมา – อรัญประเทศ

การคมนาคมขนส่งเทศบาลตำบลเสิงสางกับหน่วยงานใกล้เคียงมีความสะดวกพอสมควรเนื่องจากเป็นศูนย์รวมคมนาคมขนส่งไปยังตำบล หมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตอำเภอเสิงสาง

6.2 การประปา

6.2.1 จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา 730 หลังคาเรือน

6.2.2 หน่วยงานเจ้าของกิจการประปา คือ การประปาส่วนภูมิภาค (สาขาเสิงสางตั้งอยู่ชุมชนรุ่งเรืองพัฒนา)

6.2.3 น้ำประปาที่ผลิตได้ 500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

6.2.4 น้ำประปาที่ใช้เฉลี่ย 400 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

6.2.5 แหล่งน้ำที่ใช้ผลิตน้ำประปา คือ คลองลำมาศ (บริเวณบ้านเตาเหล็ก)

6.2.6 ประปาชุมชนบัวคำ จำนวน 1 แห่ง

6.3 การใช้ไฟฟ้า

อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีประชาชนใช้ไฟฟ้าครบทุก

หลังคาเรือน

6.4 การสื่อสาร

มีการรับบริการจากไปรษณีย์อำเภอเสิงสาง เพื่อติดต่อสื่อสารแก่ประชาชน

มี 1 สำนักงาน คือสำนักงานไปรษณีย์อำเภอเสิงสาง มีชุมสายโทรศัพท์ 1 ชุมสาย เพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสาร

6.5 ลักษณะการใช้ที่ดิน

การใช้ที่ดินส่วนใหญ่จะทำการเกษตร และเลี้ยงสัตว์ มีบางส่วนเป็นชุมชนหลักใช้เป็นตลาดเพื่อการค้าขายและเป็นสถานที่ราชการ

7. ด้านเศรษฐกิจ

7.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ภาวะเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับราคาพืชผลทางการเกษตร

7.2 การเกษตรกรรม

พื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตร ผลผลิตที่สำคัญและทำรายได้ให้แก่เกษตรกร คือ การปลูกมันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ข้าว เลี้ยงสัตว์ เช่น โคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร ฯลฯ

7.3 การพาณิชย์กรรมและบริการ

สถานที่ประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน	5	แห่ง
ตลาดสด	จำนวน	1	แห่ง
ร้านค้าทั่วไป	จำนวน	120	แห่ง

สถานที่ประกอบเทศพาณิชย์

สถานธนาบาล	จำนวน	1	แห่ง
โรงฆ่าสัตว์	จำนวน	-	แห่ง

สถานที่ประกอบการด้านบริการ

ธนาคาร	จำนวน	2	แห่ง
สถานที่จำหน่ายอาหาร	จำนวน	18	แห่ง
ร้านถ่ายรูป	จำนวน	3	แห่ง
ร้านตัดผมชาย , ร้านเสริมสวย	จำนวน	12	แห่ง
อู่ซ่อมรถจักรยานยนต์	จำนวน	5	แห่ง
อู่ซ่อมรถยนต์	จำนวน	10	แห่ง
คาร์แคร์	จำนวน	3	แห่ง
ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	จำนวน	8	แห่ง

7.4 การอุตสาหกรรม

ส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนหลัก เป็นโรงงานแปรรูป เช่น ตานมันสำปะหลัง โรงสีข้าวโพด โรงสีข้าวเปลือก

7.5 การท่องเที่ยว

มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตเทศบาลคือ หลวงปู่สอน วัดเสิงสาง , หอศิลป์ โรงเรียนเสิงสาง และสถานที่ท่องเที่ยวพื้นที่ใกล้เคียง คือหาดชมตะวัน บริเวณเขื่อนลำปาวมาศ ตำบลบ้านราษฎร

7.6 การปศุสัตว์

ส่วนใหญ่เลี้ยงไก่ โค กระบือ สุกร เป็นต้น

8. ด้านสังคม

8.1 ชุมชน มีจำนวน 9 ชุมชน จำนวนบ้าน 2,265 หลังคาเรือน จำนวนประชากร ในชุมชน 7,426 คน

8.2 ศาสนา

8.2.1 ผู้นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 91 ของประชากรทั้งหมด จำนวนวัดมี 2 แห่ง สำนักสงฆ์ 2 แห่ง

8.2.2 ผู้นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2 ของประชากรทั้งหมด มัสยิด จำนวน - แห่ง

8.2.3 ผู้นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 7 ของประชากรทั้งหมด โบสถ์คริสต์ 1 แห่ง

8.3 วัฒนธรรม

ประเพณีที่สำคัญ เช่น วันขึ้นปีใหม่ งานบวงสรวงท้าวสุรนารี งานประเพณี สงกรานต์งานทำบุญห่อพระ – ศาลหลักเมือง งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา และงานประเพณี ถอยกระทง งานปรีวาสกรรม วัดสว่างนารามและงานทำบุญสู่ขวัญข้าวเปลือก วัดเสิงสาง เป็นต้น

8.4 การศึกษา

ตาราง 2 จำนวนของครูและนักเรียนในเขตเทศบาล

สังกัด	ท้องถิ่น (เทศบาล)	ศพฐ.	ศช.	กรมสามัญ	กรม อาชีวฯ	รวม
ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน	1	-	-	-	-	1
ระดับประถมศึกษา						
จำนวนโรงเรียน	-	2	-	-	-	2
จำนวนนักเรียน	-	1,025	-	-	-	1,025
จำนวนครู อาจารย์	-	38	-	-	-	38
ประจำการ	-	9	-	-	-	9
พนักงานราชการ	-	-	-	-	-	-
ระดับมัธยมศึกษา						
จำนวนโรงเรียน	-	1	-	-	-	1
จำนวนนักเรียน	-	1,954	-	-	-	1,954
จำนวนครู อาจารย์	-	-	-	-	-	-
ประจำการ	-	49	-	-	-	49
พนักงานราชการ, อัตราจ้าง	-	19	-	-	-	19
ลูกจ้างประจำ	-	5	-	-	-	5
ลูกจ้างชั่วคราว	-	1	-	-	-	1
เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุน	-	1	-	-	-	1

8.5 การกีฬา นันทนาการ / พักผ่อน

สนามกีฬาเอนกประสงค์	จำนวน	1	แห่ง
สนามฟุตบอล	จำนวน	1	แห่ง
สนามบาสเกตบอล	จำนวน	2	แห่ง
สนามตะกร้อ	จำนวน	5	แห่ง
ห้องสมุดประชาชน	จำนวน	1	แห่ง
ศูนย์เรียนรู้เยาวชน	จำนวน	1	แห่ง
สวนสาธารณะ	จำนวน	1	แห่ง
สนามเด็กเล่น	จำนวน	9	แห่ง

8.6 สาธารณสุข

8.6.1 โรงพยาบาลในเขตพื้นที่ สังกัด กระทรวงสาธารณสุข รัฐบาล 1 แห่ง

8.6.2 บุคลากรทางการแพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานพยาบาล

แพทย์	จำนวน	4	คน
พยาบาล	จำนวน	32	คน
ทันตแพทย์	จำนวน	2	คน
เภสัชกร	จำนวน	4	คน
พนักงานอนามัย	จำนวน	31	คน
เจ้าพนักงานส่งเสริมสาธารณสุข	จำนวน	5	คน
เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์	จำนวน	1	คน
เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์	จำนวน	1	คน
เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์	จำนวน	1	คน
นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน	2	คน
เจ้าพนักงานทันตภิบาล	จำนวน	4	คน
8.6.3 คลินิกเอกชน	จำนวน	5	แห่ง

8.7 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

8.7.1 สถิติเพลิงไหม้ในรอบปี 5 ครั้ง (ไหม้ป่า 5 ครั้ง)

8.7.2 ความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุการณ์เพลิงไหม้ในรอบปีที่ผ่านมา

คิดเป็นผู้เสียชีวิต - คน บาดเจ็บ - คน ทรัพย์สินมูลค่า - บาท

8.7.3 รถยนต์ดับเพลิง จำนวน 1 คัน จุน้ำได้ 4 ลบ.ม. ซื้อเมื่อ พ.ศ. 2537

8.7.4 รถยนต์บรรทุกน้ำ จำนวน 1 คัน จุน้ำได้ 10 ลบ.ม. (ของอำเภอเสิงสาง)

8.7.5 พนักงานขับรถยนต์ดับเพลิง จำนวน 1 คน

8.7.6 พนักงานดับเพลิง จำนวน - คน

8.7.7 อาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 105 คน

8.7.8 การฝึกซ้อมบรรเทาสาธารณภัย ปีที่ผ่านมา 12 ครั้ง

การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและสวัสดิการของประชาชนมีรถยนต์ดับเพลิงและรถยนต์บรรทุกน้ำของสำนักงานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งรับผิดชอบการอำนวยความสะดวกให้ประชาชนในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียง ในเขตอำเภอเสิงสาง แต่เนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัดทำให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันภัย ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ประกอบกับอัตราค่าจ้างบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีไม่เพียงพอ เทศบาลฯ จึงได้ร่วมกับชุมชนในเขตเทศบาลจัดฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (อปพร.) เพื่อเป็นหน่วยกำลังเสริมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

9. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 แหล่งน้ำ

สระน้ำ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ สระบ้านบัวคำ และสระวัดเสิงสาง

ฝาย จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ฝายบ้านรุ่งเรือง

9.2 ขยะ

ปริมาณขยะ 4.8 ตัน / วัน

รถยนต์ใช้จัดเก็บขยะ รวม 2 คัน แยกเป็น

รถยนต์คันที่ 1 รถเก็บขนขยะบรรทุกเทท้าย ขนาดความจุ 2.8 ตัน

รถยนต์คันที่ 2 รถเก็บขนขยะแบบอัดท้าย ขนาดความจุ 3 ตัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลงานวิจัยของหลายท่านเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังต่อไปนี้

สาริต อิศรางกูร ณ อยุธยา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยบทบาทของสมาชิกเทศบาลตำบลในการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอจาง จังหวัดลำปาง พบว่า บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลในการพัฒนาในภาพรวมอยู่ในระดับสูง แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าของบทบาทเป็นรายด้าน พบว่าด้านสังคมและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเมืองการปกครองและด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้าน

เศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สำหรับตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม และสถานภาพของสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลไม่มีผลต่อบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลในการพัฒนาชุมชนในภาพรวม

จารุพรรณ สุดาวงษ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยบทบาทของเทศบาลตำบล ในการพัฒนาชุมชนศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า สมาชิกสภา เทศบาลตำบลมีบทบาทมากในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเมืองการปกครอง และด้านสังคมวัฒนธรรมและมีบทบาทน้อยในด้านเศรษฐกิจ และสถานภาพการเป็นสมาชิกสภา เทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับบทบาทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน ที่นัยสำคัญ .05

น้ำทิพย์ ประทุมเวียง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยบทบาทของเทศบาลตำบล ในการพัฒนาท้องถิ่นตามทัศนะของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลและข้าราชการผู้เกี่ยวข้อง ศึกษา เฉพาะกรณีอำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่าง 157 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบล รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทศบาลตำบลและส่วนใหญ่อยู่ในท้องถิ่น 20 ปี ขึ้นไป
2. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลและข้าราชการเห็นว่าเทศบาลตำบลมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นระดับปานกลาง โดยมีบทบาทสูงที่สุดในด้านการบริการสาธารณสุข ปลูก การ รองลงมาคือบทบาทด้านสิ่งแวดล้อมและบทบาทน้อยที่สุดในด้านเศรษฐกิจ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อบทบาทของเทศบาลตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น คือ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง รายได้ การรับข้อมูลข่าวสาร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น

เจียมจิต กลั่นหอม (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการ กรุงเทพมหานครต่อบทบาทด้านพัฒนาชุมชนของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อบทบาทด้านการพัฒนาชุมชนของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านพัฒนาชุมชนของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครระดับมาก

วิสา นราเนียม (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการ สาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเห็นว่าการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนลาดยางขององค์การ

บริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา สายบ้านหนองจาน ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตรีเทพ ชื่นชม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ค่อนข้างพึงพอใจ ต่อการบริหารสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทั้ง โครงสร้างการประเภทที่องค์การบริหารส่วนตำบลขอรับการสนับสนุนและ โครงการประเภทที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาจัดสรรให้ในรูปแบบเงินอุดหนุน

สัมพันธ์ จันทร์รักษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้นำชุมชนในหมู่บ้านในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสถานภาพในการดำรงตำแหน่ง และประสิทธิภาพในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจ การสนับสนุนการประกอบอาชีพของราษฎร ด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน ด้านการเมืองและการพัฒนาวัฒนธรรมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

เยาวภา ถิ่นชัยภูมิ (2547 : 37 - 39) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นด้วยต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาแหล่งน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

พัชรนันท์ อัครพิรกาญจน์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา และด้านการท่องเที่ยว ตามทัศนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ชาญณรงค์ หาญกิจ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตพบว่าอยู่ในระดับมาก

กล่าวโดยสรุป จากผลการศึกษาดังกล่าว ที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของหน่วยงานราชการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดๆ ต้องอาศัยความคิดเห็นของประชาชนเป็นส่วนประกอบในการที่จะนำไปปรับปรุง วางแผนและพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นและตอบสนองความต้องการของประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรให้มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยจะได้ใช้แนวคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อมาช่วยในการวางแผนการพัฒนาและกรบริการสาธารณะของเทศบาลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ใน 9 ชุมชน จำนวน 4,930 คน
 2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามชุมชนต่างๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
- รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างปรากฏดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 1	615	32
หมู่ที่ 3	633	35
หมู่ที่ 4	813	48
หมู่ที่ 8	718	41
หมู่ที่ 11	869	51
หมู่ที่ 12	221	22
หมู่ที่ 15	1,061	141
รวม	4,930	370

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Question) ส่วนตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) จะมีคำตอบให้กาเครื่องหมาย ลงใน ()

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลในงาน 3 ด้าน คือ

1. ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน

แบ่งสเกลเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามสภาพของการปฏิบัติงานในแต่ละด้านแล้วกาเครื่องหมาย ลงในแบบสอบถาม ซึ่งได้กำหนดค่าของระดับความคิดเห็นดังนี้

5	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด(Open Form) เพื่อให้ผู้ตอบ ได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลในด้านต่างๆ

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของ เทศบาลตำบลเสิงสาง

2.2 นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง ในงานทั้ง 3 ด้านนำเสนอร่าง แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมา ปรับปรุงแก้ไข

2.3 นำเสนอร่างแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ และ คณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ทำการตรวจสอบเพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุมตรงสภาพความเป็นจริงเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ มีจำนวน 3 ท่าน คือ

2.3.1 ดร. ผดุงชาติ ยงค์ดี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.3.2 นางวรรณภา ร.ฤทธิ์บุญ ปลัดเทศบาลตำบลเสิงสาง

2.3.3 นายทองคูณ บุญศรี พัฒนาการอำเภอเสิงสาง

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบ แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและ คณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไขและเสนอให้คณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ พิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในเทศบาลตำบลชะอำ นครบุรี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9692 ซึ่งผ่านเกณฑ์สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถึงประธานชุมชน จำนวน 9 ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้ประชาชนตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเสิงสาง โดยได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยดี พร้อมขอรับคืนเมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว

3. แบบสอบถามจำนวน 370 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 370 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วบันทึกข้อมูล
4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หากร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ
2. การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง
3. ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หากำร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

4. เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย(mean) ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 111)

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	ความหมาย
4.51 - 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หากำความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบล
เสิงสางจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{x}	แทนค่า	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทำการ
วิเคราะห์จำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง
จังหวัดนครราชสีมา
3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทำการ
วิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตาราง 4-7 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. เพศชาย	181	48.9
2. เพศหญิง	189	51.1
รวม	370	100

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 370 คน เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าเป็นเพศชาย จำนวน 181 คนคิดเป็นร้อยละ 48.9 และเป็นเพศหญิงจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
1. 18-30 ปี	84	22.6
2. 31-45 ปี	116	31.4
3. 46-60 ปี	128	34.6
4. 61 ปี ขึ้นไป	42	11.4
รวม	370	100

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 46-60 ปีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ 31-45 ปีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 61 ปีขึ้นไปจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษา	210	56.8
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	72	19.5
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	68	18.4
4. อนุปริญญา	14	3.8
5. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	6	1.5
รวม	370	100

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาจำนวน 210 คนคิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือระดับปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตาราง 7 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
1. รับจ้างทั่วไป	127	34.3
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	3.0
3. ธุรกิจส่วนตัว	48	13.0
4. ข้าราชการบำนาญ	7	1.9
5. เกษตรกร	158	42.7
6. อื่นๆ	19	5.1
รวม	370	100

จากตาราง 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือข้าราชการบำนาญ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ปรากฏดังตาราง 8-12 ดังนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนา ชุมชน ของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
การดำเนินการพัฒนาชุมชน			
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.67	1.111	มาก
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.82	1.035	มาก
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน	3.79	1.014	มาก
รวมเฉลี่ย	3.76	1.053	มาก

จากตาราง 8 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน ($\bar{x} = 3.79$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x} = 3.67$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
1. จัดให้มีถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง ที่สะดวกในการเดินทางในเขตเทศบาล	4.02	0.994	มาก
2. จัดให้มีการขุดลอกคูคลอง ทางระบายน้ำ	3.68	1.169	มาก
3. จัดให้มีอ่างเก็บน้ำ สระน้ำในเขตเทศบาล	3.48	1.258	มาก
4. น้ำที่ใช้ในการบริโภคในชุมชนมีความสะอาด	3.59	1.186	มาก
5. น้ำที่ใช้ในการอุปโภคในชุมชนมีอย่างเพียงพอ	3.61	1.164	มาก
6. น้ำที่ใช้ในการเกษตรมีเพียงพอต่อความต้องการ	3.38	1.251	มาก
7. ส่งเสริมให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้าหรือแสงสว่างในชุมชน	3.68	1.191	มาก
8. จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะในชุมชน	3.43	1.228	มาก
9. จัดให้มีศาลาชุมชนในหมู่บ้านเพื่อใช้กิจกรรมสาธารณะประโยชน์	3.94	0.955	มาก
10. มีการควบคุมดูแลในการก่อสร้างอาคารภายในเขตเทศบาล	3.66	0.992	มาก
11. จัดหาดังขยะประจำบ้านอย่างเพียงพอ	3.95	0.963	มาก
12. มีการกำจัดขยะอย่างถูกสุขลักษณะ โดยการนำไปฝังกลบ	3.62	1.032	มาก
13. มีการรณรงค์รักษาความสะอาดที่สาธารณะภายในชุมชนอยู่เสมอ เช่นการปรับภูมิทัศน์	3.70	1.061	มาก
รวมเฉลี่ย	3.67	1.111	มาก

จากตาราง 9 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 1 จัดให้มีถนนคอนกรีต ถนนลาดยางที่สะดวกในการเดินทาง ในเขตเทศบาล ($\bar{x} = 4.02$)

รองลงมาคือข้อ 11. จัดหาถังขยะประจำบ้าน อย่างเพียงพอ ($\bar{x} = 3.95$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 6. น้ำที่ใช้ในการเกษตรมีเพียงพอต่อความต้องการ ($\bar{x} = 3.38$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
14. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่ได้มาตรฐาน	4.23	0.908	มาก
15. มีการจัดผู้ดูแลเด็กอย่างเพียงพอ	4.18	0.905	มาก
16. มีการจัดการให้การศึกษาพัฒนาการสมวัย	4.19	0.869	มาก
17. อาคารสถานที่ มีความปลอดภัยถูกสุขอนามัย	4.20	0.881	มาก
18. จัดโครงการอาหารเสริมเช่น นม อาหารกลางวัน	4.16	0.882	มาก
19. จัดให้มีศูนย์เรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชน	4.09	0.901	มาก
20. มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียน ในเขตเทศบาล เช่นมอบทุนการศึกษา	4.04	0.943	มาก
21. ส่งเสริมการพัฒนาการของเด็กเช่นการจัดให้มีการตรวจ สุขภาพเด็กทุกปี	4.05	0.940	มาก
22. จัดให้มีการจัดทำแผน/โครงการเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน	3.97	0.973	มาก
23. มีการจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมตามวัยเช่น สื่อการเรียน การสอน	3.99	0.963	มาก
24. จัดให้มีการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมให้กับประชาชน ในชุมชน	3.60	1.153	มาก
25. ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นในชุมชน	3.49	1.183	มาก
25. ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นในชุมชน	3.49	1.183	มาก
26. จัดให้มีการส่งเสริมตลาดจำหน่ายสินค้าในชุมชน	3.42	1.248	มาก
27. มีการส่งเสริมการพัฒนาสตรีในด้านต่างๆเช่น การจัดตั้ง องค์กรพัฒนาสตรีและร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น ไข่เลือกออก พิษสุนัขบ้า	3.56	1.160	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
28. มีการจัดสวัสดิการให้ผู้ยากไร้ ด้อยโอกาส เช่น เบี้ยยังชีพ หรือก่อสร้างบ้านให้ผู้ยากไร้	4.05	0.966	มาก
29. ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชนเช่น ประเพณี สงกรานต์ เข้าพรรษา ปีใหม่ เป็นต้น	3.97	0.971	มาก
30. จัดให้มีการรณรงค์ด้านการป้องกันและระงับภัยโรคติดต่อ ในชุมชน	3.89	0.989	มาก
31. มีการประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการ ฉีดวัคซีนป้องกันโรค	3.77	0.973	มาก
32. มีการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบสุขภาพของประชาชนในชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง เช่น มะเร็งเต้านม เบาหวาน เป็นต้น	3.89	0.997	มาก
รวมเฉลี่ย	3.82	1.035	มาก

จากตาราง 10 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 14 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่ได้มาตรฐาน ($\bar{x} = 4.23$) รองลงมาคือข้อ 17. อาคารสถานที่ มีความปลอดภัยถูกสุขอนามัย ($\bar{x} = 4.20$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 25. ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้นในชุมชน ($\bar{x} = 3.42$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านการจัดระเบียบชุมชน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
33. มีการทำแผนป้องกัน/ฝึกซ้อมการบรรเทาสาธารณภัยเช่น อัคคีภัย ภัยน้ำท่วม,หรือวาตภัย	3.79	1.026	มาก
34. สงเคราะห์ผู้ประสบภัยธรรมชาติตามความจำเป็น	3.77	1.062	มาก
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อยอยู่เสมอ	3.68	1.067	มาก
36. มีการจัดประชุมของคณะกรรมการชุมชนองค์กรต่างๆ ในเขตเทศบาลเพื่อแสดงความคิดเห็น	3.90	0.882	มาก
37. มีการจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล	3.86	0.908	มาก
38. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ผู้นำหรือผู้แทนในระดับต่างๆ	3.93	0.941	มาก
39. มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆในชุมชน	3.69	1.129	มาก
40. จัดให้มีการดูแลซ่อมบำรุงสิ่งที่เป็นของสาธารณะ	3.71	1.096	มาก
รวมเฉลี่ย	3.79	1.014	มาก

จากตาราง 11 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน ด้านการจัดระเบียบชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 38 มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้นำ หรือผู้แทนในระดับต่างๆ ($\bar{x} = 3.93$) รองลงมาคือข้อ 36. มีการจัดประชุมของคณะกรรมการชุมชนองค์กรต่างๆในเขตเทศบาลเพื่อแสดงความคิดเห็น ($\bar{x} = 3.90$) และข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 39. มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆในชุมชน ($\bar{x} = 3.69$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ดังตารางที่ 12 ดังนี้

ตาราง 12 คำร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

การพัฒนาชุมชน	ร้อยละ
1. ควรให้มีการสนับสนุน ส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่ประชาชนอย่าง ต่อเนื่องและทั่วถึง	23.30
2. ควรส่งเสริมเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อย่างทั่วถึง	21.36
3. ควรจัดให้มีการก่อสร้างถนนคอนกรีตให้ทั่วทุกชุมชน	16.50
4. ควรจัดให้มีการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างให้ครบทุกซอย	14.56
5. ควรมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ	9.71
6. ควรมีการจัดเจ้าหน้าที่สอดส่องดูแลวัยรุ่นมั่วสุม ยาเสพติด ลักขโมย แข่งรถ ทะเลาะวิวาท	7.77
7. ให้มีการตรวจสุขภาพให้กับประชาชนทุกวัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ	6.80
รวม	100

จากตาราง 12 พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสิงสางมีข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุด คือข้อ 1 ควรให้มีการสนับสนุน ส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 23.30 รองลงมาข้อ 2 ควรส่งเสริมเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 21.36 และข้อ 3 ควรจัดให้มีการก่อสร้างถนนคอนกรีตให้ทั่วทุกชุมชน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนเทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยจะสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนเทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ใน 9 ชุมชน จำนวน 4,930 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % ความคลาดเคลื่อน ± 5 % ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแบบสอบถามของงานวิจัยฉบับนี้ และศึกษาเทคนิคและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยการศึกษาวิธีการสร้าง

แบบสอบถามแบบสร้างมาตรวัดทัศนคติตามเทคนิคการวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยใช้หลักการวัดค่ารวมและประเมินลักษณะจากค่าคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weighting Mean Score) จากนั้นดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยนิยามศัพท์เฉพาะ และนำเสนอร่างแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุม และตรงกับสภาพปัญหาเป็นการหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามแบบ Face Validity จึงได้แบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบ แก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์ ตรวจสอบ มาปรับปรุงแก้ไขและเสนอให้คณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นจากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลชะนะ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ .9692 มีค่าสูงผ่านเกณฑ์ แล้วจึงเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและขอรับคืนด้วยตนเอง ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยดี พร้อมขอรับคืน เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ทั้งหมดจำนวน 370 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หากำร้อยละ เสนอ ข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ (percentage)

4.2 วิเคราะห์การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หากำร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมาคือในด้านการจัดระเบียบชุมชน ($\bar{x} = 3.79$) และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x} = 3.67$) ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะควรให้มีการสนับสนุน ส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงมากที่สุด(ร้อยละ 23.30) รองลงมาคือ ควรส่งเสริมเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างทั่วถึง (ร้อยละ 21.36) และควรจัดให้มีการก่อสร้างถนนคอนกรีตให้ทั่วทุกชุมชน(ร้อยละ 16.50) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ในการพัฒนาชุมชนจำนวน 3 ด้านคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและด้านการจัดระเบียบชุมชน ทำให้ทราบถึงการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง และในการวิจัยครั้งนี้ค้นพบประเด็นที่น่าสนใจ อันที่จะนำข้อมูลไปสู่การวางแผนเพื่อการพัฒนาชุมชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และแนวทางการปรับปรุงการพัฒนาของเทศบาลตำบลเสิงสาง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้อภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยภาพรวมพบว่าเทศบาลตำบลเสิงสาง มีการดำเนินการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการศึกษาที่ออกมาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากเทศบาลตำบลเสิงสาง ได้มีการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการ ในการบริการประชาชน และการดำเนินงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบ อย่างต่อเนื่อง สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับน่าพอใจอย่างสม่ำเสมอ เป็นประจำ ทำให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบถึงการดำเนินการพัฒนาตามแผนงาน/โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เทศบาลตำบลเสิงสาง ได้กำหนดขึ้นส่งผลให้การแสดง

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจียมจิต กลั่นหอม (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อบทบาทด้านพัฒนาชุมชนของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) พบว่าข้าราชการกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านพัฒนาชุมชนของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก

2. หากพิจารณาจากผลการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้านสามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนเห็นว่าการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดให้มีถนนคอนกรีต ถนนลาดยางที่สะดวกในการเดินทางในเขตเทศบาล พบว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะนโยบายของผู้บริหารและได้จัดโครงการ/แผนงานที่ตรงกับความต้องการของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิสา นราเนียม (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พบว่าประชาชนเห็นว่าการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานประเภทลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาสายบ้านหนองจาน ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2.2 ผลการวิจัยด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประชาชนเห็นว่าการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับการมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่ได้มาตรฐาน พบว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลเสิงสาง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่ได้มาตรฐานและมีอาคารสถานที่ มีความปลอดภัยถูกสุขอนามัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสัมพันธ์ จันทรรักษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่าการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรีจำแนกตามสถานภาพในการดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจ การสนับสนุนการประกอบอาชีพของราษฎร ด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน ด้านการเมืองและการพัฒนาวัฒนธรรม พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.3 ผลการวิจัยด้านการจัดระเบียบชุมชน ประชาชนเห็นว่าการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง ด้านการจัดระเบียบชุมชน ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้นำหรือผู้แทนในระดับต่างๆ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลเสิงสางมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้นำ หรือผู้แทนในระดับต่างๆ ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิมลรัตน์ ยืนนาน (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการจัดระเบียบชุมชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบชุมชนในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ได้แนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเกิดประโยชน์ในการปฏิบัติ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่าในประเด็นต่อไปนี้ ที่เทศบาลมีการดำเนินการอยู่ในระดับที่ค้ำใจพอใจและมีค่าเฉลี่ยสูง ใน 3 ด้านคือ

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เห็นว่าการจัดให้มีถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง ที่สะดวกในการเดินทางในเขตเทศบาล โดยแผนพัฒนานั้นในการพัฒนา ด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลให้ครอบคลุมทุกชุมชนการสัญจร ไปมาสะดวก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือการจัดหาน้ำที่ใช้ในการเกษตรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ เทศบาลควรหาวิธีการกักเก็บน้ำเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์อย่างเพียงพอ เพราะน้ำมีส่วนสำคัญที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล

1.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่ได้มาตรฐาน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือ มีการส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้นในชุมชน เทศบาลควรจัดให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพและการมีรายได้เสริม เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้อยู่ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและค่าครองชีพสูง และการจัดหาตลาดในการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร เพื่อรองรับผลผลิตของประชาชนโดยตรง โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง

1.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีการประชุมสัมพันธให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้นำ หรือผู้แทนในระดับต่างๆ ดังนั้นจึงควรรักษาและดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือมีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เทศบาลควรตระหนักถึงการสนับสนุนการทำกิจกรรมของชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้ทำกิจกรรมเช่น สนับสนุนงบประมาณการจัดกิจกรรมประเพณี ที่เป็นส่วนรวมของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยบทบาทของเทศบาลตำบลต่อการพัฒนาส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับชุมชนตามทัศนะของนายกเทศมนตรี เพื่อให้ทราบถึงความต้องการประกอบอาชีพของประชาชน ในการสร้างรายได้ให้กับชุมชน หลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวทางการเกษตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2539 ก). คู่มือพนักงานส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : ส่วนตำบลท้องถิ่น.
- (2543 ก). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- จารุธรรม์ สุดาวงษ์. (2539). บทบาทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิรพรรณ กาญจนะจิตรา. (2530). การพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เจียมจิต กลั่นหอม (2549). ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อบทบาทด้านพัฒนาชุมชนของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน). วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชยากร เทชะบำรุง. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร : เฉพาะกรณีเทศบาลตำบลศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาญณรงค์ หาญกิจ. (2545). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาชุมชนตามทัศนะของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชวงส์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. (2518). การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ช้อพฤกษ์ ผิวภู. (2545). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ครีนิพ ชื่นชม. (2550). ความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระ. รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ทองศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ. (2540). หลักการพัฒนาชุมชน. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ทวี ทิมจำ. (2528). การพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชเนศวร์ เจริญเมือง. (2540). 100 ปี การปกครองท้องถิ่นของไทย พ.ศ.2440 – 2540.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คบไฟ.
- ธีรพร สุรัฐติกุล. (2529). หลักการและเทคนิคการประเมินผลงาน. กรุงเทพฯ : เอช เอ็น กรุ๊ป.
- น้ำทิพย์ ประทุมเวียง. (2541). บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นตามทัศนะ
ของ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและข้าราชการที่เกี่ยวข้อง : ศึกษาเฉพาะกรณี
อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี. ม.ป.ท. : ม.ป.ป.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2537). กฎหมายทางเลือกของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : นิตยธรรม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง กรรณสูต. (2538). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : มปพ.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2537). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประยูร กาญจนกุล. (2535). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเสิงสาง พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2554. (2552). นครราชสีมา :
เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา.
- พัชรนันท์ อัครพิรกาญจน์. (2551). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาชุมชน
ตามทัศนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม.
(รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เขาวภา ถิ่นชัยภูมิ. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. มหาสารคาม : สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2525). การพัฒนาชนบท : เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการพัฒนาชุมชน.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2540, 11 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 55 ก.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2525). การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ :
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิญญู อังคนารักษ์. (2519). แนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. ม.ป.ท. : ม.ป.ท.
- วิรัช เขียมบรรจง. (2523). การวัดระดับความคิดเห็น. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2532). การพัฒนาชุมชนประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- วิสา นราเนียม. (2547). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ** รม.ม.(สาขาวิชานโยบายสาธารณะ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีสมบูรณ์ เข้มกมล. (2538). **ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานสภาตำบลภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดระยอง**. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2548). **การปกครองท้องถิ่นไทย. ค้นเมื่อ 7 มกราคม, 2552, จาก**
http://www.kpilearning.com/e_learning/lms/e_learning.
- สมธิ เตชานนท์. (2519). **แผนพัฒนาการเมืองระบอบประชาธิปไตยตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยเชม.**
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). **การพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.**
- สาริต อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2543). **บทบาทสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวัง จังหวัดอ่างทอง. ภาคนิพนธ์, ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- สำนักกฎหมายและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2547). **ประมวลหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับกฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ. กรุงเทพฯ : กลุ่มงานการพิมพ์.**
- สำนักปลัดเทศบาล. (2552). **แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2552 – 2554). นครราชสีมา : เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา.**
- สัมพันธ์ จันทรรักษ์. (2547). **ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์, กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).**
ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมศักดิ์ บุปผาสวรรณ์. (2543). **โครงการสัมมนางานกิจการพลเรือน. เอกสารประกอบการบรรยายสรุป. กรุงเทพฯ : กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน.**
- สุเทพ เชาวลิต. (2524). **หลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา.**
- เสกสรร วัฒนพงษ์. (2542). **การศึกษาปัญหาการประสานงานตำรวจทางหลวง หมายเลข 4 วิทยานิพนธ์ (วท.ม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- อนันต์ เดชะวณิช. (2543). **“มารู้จักพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542.” พัฒนาชุมชน. 39(8) : 18-26.**
- อนุก เหล่าธรรมทัศน์. (2545). **ประชาธิปไตยท้องถิ่น. นนทบุรี : มิติใหม่.**

- อมร รักมาสัตย์. (2543). ประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ : การrint.
- อมรศักดิ์ โตรส. (2540). ความคิดเห็นต่อการตรวจสอบภายในของพนักงานบริษัท ปูนซีเมนต์
นครหลวงจำกัด(มหาชน). วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (สาขาวิชาบริหารธุรกิจ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2534). ประมุขศิลปะ : ศิลปะของการเป็นผู้นำ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- United Nations. (1964). **Decentralization for National and New York**. New York :
United Nations.
- Yamane, Taro. (1937). **Statistical : An Introductory Analysis** . International Edition.
Tokyo : Tokyo Harper.

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คร.ผดุงชาติ ยงค์

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๖๓๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ตั๋ว ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศษ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวรรณภา ร.ฤทธิ์บุญ

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๙๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คย ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณทองคุณ บุญศรี

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางเป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถาม

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลแซะ

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลอง ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายอำนาจ อังกระโทก ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กำพล สิ้นสุรัตน์)

รองอธิการบดีปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คို့ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนเสิงสาง

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน ตะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอกความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ จิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนบัวหลวง

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ งเป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนบ้านซำ

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน คณะวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม ผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอกความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ จิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ค.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนรุ่งเรืองพัฒนา

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจักษ์ กะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม ผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๓๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนบัวคำ

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ งิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ค้อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนทรัพย์อุดม

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ งิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนรุ่งสว่างสามัคคี

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน กะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ จิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ คอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนรุ่งอรุณ

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน คะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ค้อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๑๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ประธานชุมชนบัวทอง

ด้วย นายอำนาจ อังกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคินิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ งเป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน
เทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแบบสอบถามมี 3 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 ข้อ
ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสิงสางเสนอแนะความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา
 2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เท่านั้น จึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เป็นการแสดงความคิดเห็นของแต่ละท่านในที่มีสถานะที่แตกต่างกันไป
 3. ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามทุกฉบับ ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ ดังนั้นจึงขอความกรุณาโปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพที่เป็นจริง เพราะคำตอบที่ตรงกับความจริงเท่านั้นที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และประโยชน์ต่อการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลเสิงสาง
 4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเสนอผลในภาพรวม ไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด
 5. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอความกรุณาส่งคืนที่สำนักงานเทศบาลตำบลเสิงสาง
- ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นายอำนาจ อังกระโทก

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน () ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

2. อายุ

- () 18 - 30 ปี
- () 31 - 45 ปี
- () 46 - 60 ปี
- () 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- () ประถมศึกษา(ป.1-ป.6)
- () มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.1-ม.3)
- () มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.4-ม.6)
- () อนุปริญญา
- () ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4. อาชีพ

- () รับจ้างทั่วไป
- () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () ธุรกิจส่วนตัว
- () ข้าราชการบำนาญ
- () เกษตรกร
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชน
เทศบาลตำบลเชิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

คำชี้แจง

ในฐานะที่ท่านประชาชนมีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลตำบลเชิงสาง ท่านมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนในแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด โปรดอ่านแบบสอบถามและพิจารณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนั้น อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนั้น อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนั้น อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนั้น อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องนั้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านโครงสร้างพื้นฐานสังคม					
1	จัดให้มีถนนคอนกรีต ถนนลาดยางที่สะดวกในการเดินทางในเขตเทศบาล					
2	จัดให้มีการขุดลอกกูกุดลอก ทางระบายน้ำ					
3	จัดให้มีอ่างเก็บน้ำสระน้ำในเขตเทศบาล					
4	น้ำที่ใช้ในการบริโภคภายในชุมชนมีความสะอาด					
5	น้ำที่ใช้ในการอุปโภคในชุมชนมีอย่างเพียงพอ					
6	น้ำที่ใช้ในการเกษตรมีเพียงพอต่อความต้องการ					
7	ส่งเสริมให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้าหรือแสงสว่างในชุมชน					
8	จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะในชุมชน					
9	จัดให้มีศาลาชุมชนกลางหมู่บ้านเพื่อใช้กิจกรรมสาธารณะประโยชน์					
10	มีการดูแลควบคุมในการก่อสร้างอาคารภายในเขตเทศบาล					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
11	จัดหาถังขยะประจำบ้านอย่างเพียงพอ					
12	มีการกำจัดขยะ โดยการนำไปฝังกลบ					
13	มีการรณรงค์รักษาความสะอาดที่สาธารณะ ภายในชุมชนอยู่เสมอเช่นการปรับภูมิทัศน์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
14	มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่ได้มาตรฐาน					
15	มีการจัดผู้ดูแลเด็กอย่างเพียงพอ					
16	มีการจัดการให้การศึกษาพัฒนาการสมวัย					
17	อาคารสถานที่มีความปลอดภัย ถูกสุขอนามัย					
18	จัดโครงการอาหารเสริมเช่น นม,อาหารกลางวัน					
19	จัดให้มีศูนย์เรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชน					
20	มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษาให้แก่ โรงเรียนในเขตเทศบาลเช่นมอบทุนการศึกษา					
21	ส่งเสริมการพัฒนาการของเด็กเช่นการจัดให้มี การตรวจสุขภาพเด็กประจำปี					
22	มีการจัดทำแผน/โครงการเพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชน					
23	มีการจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมตามวัย เช่น สื่อการเรียน การสอน					
24	จัดให้มีส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมให้กับประชาชน ในชุมชน					
25	ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นในชุมชน					
26	จัดให้มีการส่งเสริมตลาดจำหน่ายสินค้าในชุมชน					
27	ส่งเสริมการพัฒนาสตรีในด้านต่างๆเช่น การจัดตั้งองค์กรพัฒนาสตรีและร่วมกิจกรรมต่างๆ					
28	มีการจัดสวัสดิการให้ผู้ยากไร้ ด้อยโอกาส เช่น เบี้ยยังชีพ หรือก่อสร้างบ้านให้ผู้ยากไร้					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
29	ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น ประเพณีสงกรานต์,เข้าพรรษา,ปีใหม่ เป็นต้น					
30	จัดให้มีการรณรงค์ด้านการป้องกันและระงับ โรคติดต่อในชุมชนเช่น ไข้เลือดออก,พิษสุนัขบ้า					
31	มีการประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการฉีดวัคซีนป้องกันโรค					
32	มีการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานเกี่ยวข้อง ตรวจสอบสุขภาพของประชาชนในชุมชน โดยเฉพาะ กลุ่มเสี่ยงเช่น มะเร็งเต้านม,เบาหวาน เป็นต้น ด้านการจัดระเบียบชุมชน					
33	มีการจัดทำแผนป้องกัน/ฝึกซ้อมการบรรเทา สาธารณภัยเช่น อัคคีภัย,ภัยน้ำท่วม,หรือวาตภัย					
34	สงเคราะห์ผู้ประสบภัยธรรมชาติตามความจำเป็น					
35	มีการจัดระเบียบชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ					
36	มีการจัดประชุมของคณะกรรมการชุมชนองค์กร ต่างๆในเขตเทศบาลเพื่อแสดงความคิดเห็น					
37	มีการจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน พัฒนาเทศบาล					
38	มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิ ในการเลือกตั้งผู้นำหรือผู้แทนในระดับต่างๆ					
39	มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆในชุมชน					
40	จัดให้มีการดูแลซ่อมบำรุงสิ่งที่เป็นของที่สาธารณะ					

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาชุมชน
ของเทศบาลตำบลเสิงสาง ดังต่อไปนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายอำนาจ อังกระโทก

ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	if Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
A1	153.1667	644.4195	.5093	.9690
A2	153.4000	630.5241	.6439	.9685
A3	154.1333	633.9816	.3925	.9701
A4	153.6000	633.5586	.6213	.9686
A5	153.2667	642.6161	.5401	.9689
A6	153.6667	638.1609	.5154	.9690
A7	153.5000	626.8793	.7000	.9682
A8	154.1000	614.9207	.7707	.9679
A9	153.8667	618.3954	.7201	.9682
A10	153.6000	639.2138	.4433	.9693
A11	153.4333	630.3230	.8186	.9680
A12	153.8000	630.7862	.5204	.9691
A13	153.8667	626.1195	.7744	.9680
B14	154.5667	603.4954	.7826	.9680
B15	154.3667	605.4126	.8815	.9673
B16	153.9333	618.1333	.8110	.9677
B17	153.8333	619.5230	.7246	.9681
B18	153.4333	629.0126	.6882	.9683
B19	153.9667	614.7230	.7989	.9677
B20	153.4333	634.9437	.6476	.9685
B21	154.0667	607.8575	.8531	.9675
B22	153.8333	622.0057	.8408	.9677
B23	153.7000	624.7690	.8651	.9677
B24	153.6333	628.6540	.6902	.9683
B25	153.5667	629.6333	.6662	.9684

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

B26	153.8000	625.4759	.6008	.9688
B27	153.7667	624.5299	.6419	.9685
B28	153.1000	640.3000	.5085	.9690
B29	153.2000	643.2000	.4709	.9691
B30	153.2333	647.1506	.3653	.9695
B31	153.2333	647.0126	.3692	.9694
B32	153.7333	631.2368	.6907	.9683
C33	153.3667	634.4471	.6026	.9687
C34	153.4000	632.1793	.6677	.9684
C35	153.7333	619.9954	.7844	.9678
C36	153.5667	628.0471	.6728	.9684
C37	153.3000	635.3897	.6688	.9685
C38	153.2000	638.7172	.5960	.9687
C39	153.4000	621.7655	.7760	.9679
C40	153.3333	632.0920	.6498	.9685

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 40

Alpha = .9692

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายอำนาจ อังกระโทก
วันเดือนปีเกิด	19 มีนาคม 2513
สถานที่เกิด	ตำบลชะ อำเภอกรบุรี จังหวัดนครราชสีมา
ที่อยู่ปัจจุบัน	736 หมู่ 3 ตำบลชะ อำเภอกรบุรี จังหวัดนครราชสีมา
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักพัฒนาชุมชน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเทศบาลตำบลเสิงสาง อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2525 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนครบุรีวิทยา(ครบุรีป.ปลาย) อำเภอกรบุรี จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนครบุรีมัธยม อำเภอกรบุรี จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2543 ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต การพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2553 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์